

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

De Syria dea

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

fit opus γ Similis edenti mastichen.] Quæ contrarijs
 qualitibus prædita est. Alexander Aphrodisæus lib. 1. problæ.
 104. quarit, qua ratione fiat, ut in vno simplici medicamento
 contraria subsistere vires possint: Mastix, inquit, & absfergit
 & digeris ac firmat, Rheubarbarum alium laxat & constringit,
 acetum calefacit & infrigidat. & Galen. lib. 3. & 7. de Facultatibus simpl. medic. candida quidem & Chia, astringit si-
 mul emollisq; , &c. Rheubarbarum quippe & mirobotanos fla-
 uam & atram in dysenteria expurgare bilem ab alio videmus,
 & fluorem alui, quam exonerarunt, sistere & roborare. Z. No-
 men quidem habet.] Podagra notatio, quæ in articulis pe-
 dum primò accidit, unde nomen habet, quasi ποδὸς ἄγχα: id est,
 pedis captura, sive laqueus. pedica. a a Eheu miser.] Ex-
 clamans est cum dolore αὐ αὐ geminatum. Idem in dialogo,
 cuius titulus, Φιλόπυργος: αὐ αὐ αὐ αὐ, τῶν κερῶν ἐλπίδων, ὁ ρα-
 nas spes. b b Satyri.] Humano capite, sed cornuto, toto
 corpore villosò, sylvarum lateris gaudentes. c c. Βαχχίσις.]
 Bacchantes ebrios furore correptos.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ

DE SYRIA
dea

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

Argumentum operis ipse titulus indicat. Describit
 enim Syriæ deæ & templum, & sacra, & effigiem
 quoque, factò narrationis initio à collatione reliquo-
 rum templorum sacrorumque quæ in Syria sunt. Ac
 primùm quidem in genere commendat templum deæ
 huius à sanctitate, miraculis, & opulentia. Deinde spe-
 ciatim commemorat & de origine eius, quando vide-
 licet, & à quibus conditum tradatur, & quænam ipsa
 dea esse à plerisque putetur. Post hæc de æde templi,
 à quibus ea extracta fuerit, quæ eius forma, qui situs
 AAA 5 fit:

fit. Item de signis ac statuis quæ tum intra ædem, tum extra visantur. Postremò autem & de sacerdotibus deæ, de lacu & piscib. sacris, ad quos simulachra deorum veluti per pompam quandam visendi causa quotannis exeant. Præterea & de Panegyricis conuentibus quibus celebrantur, de Gallis, & eorum ceremonijs, deque sacrificandi ritu ac legibus, insertis suo loco & Antiochi & Combabi historijs, quorum alter Stratonice nouercam amauit: alter ob euitandam eiusdem rei suspicionem sibi ipsi virilia præcidit. Atque in his nonnulla, vt videlicet illa de arca Noë (quem Lucianus, vt cæteri Græci quoque, Deucalionem hic vocat) de Gallorum & sacerdotum purificatione, de vitio porcorum esu, & id genus alia ita traduntur, vt propemodum credi possit ex Iudæorum obseruationibus ac sacris pleraque illa transumpta, sed tempore postea vsuque adulterata ac deprauata fuisse, siue hoc populorum vicinitate atque commercio factum demus, siue Barbari isti ad eorum exempla quæ à Iudæis tunc cùm in Assyria captiui erant, videbant fieri, suos quoque ritus conformârunt. Assyriorum enim & hæc ciuitas fuit, in qua tam prodigiosa dea culta est, ea parte quæ Cœlesyria à Plinio dicitur, condita: cuius nomen Stephanus quidem Hieram, hoc est, sacram absolute, Strabo autem & Plinius iuncta voce Hierapolin vocant, quod hic Lucianus Ionica dialecto, qua per totam hanc descriptionem vtitur, in polin Hieram, hoc est, ciuitatem sacram, per tres in diuisit, Eandem autem & Bambycem idem, & Edeffam, quod posterius nomen Strabo addit, & à Syris ipsis Magog, vt Plin. habet, appellari tradunt, ipsamque deam quam Lucianus simpliciter Syriam vocat, proprio nomine Atergatin, & à Græcis Derceto quoque nominari scribunt. Cæterùm de Atergatide non alienum opinor fuerit etiam illa huc apponere, quæ apud Athenæum leguntur, quando & ipsa ad vberiorum intellectum eorum quæ hic à Luciano dicuntur, nonnihil facere videntur.

videntur. Verborum eorum sententia hæc est : Antipater Tarsensis, inquit, professione Stoicus, libro *de re piscinaria*, hoc est, de religione quarto, dicit à quibusdam tradit, quòd Gatia Syrorum regina ita gulæ dedita fuerit, vt per præconem edixerit, ne quis piscem aliquem absque Gatide comederet. Per ignorantiam igitur plerisque Atergatim ipsam vocare, atque à piscibus abstinere. Mnaseas autem in secundo de Asia ita ait : Mihi quidem Atergatis videtur regina adedò intolerabilis fuisse, ac multa duritèr populis suis imperasse, ita vt lege quoque cauerit illis, ne quem piscem ederèt, sed ad ipsam afferent, eò quòd hoc cibi genere delectaretur. Atque inde etiam in sacrificijs solenne hoc manifestum, vt quoties deam precarentur, pisces illi argenteos aut aureos offerrent. Sacerdotes verò etiam tota die veros deæ pisces in mensa paratos ac coctos apponere, elixos pariter & assatos, quos ipsi postea sacerdotes deæ absumant. Ac paulò pòst idem addit : Atergatis autem, quemadmodum Xanthus ille Lydus tradit, à Mopso quodam Lydo capta vnà cum filio Ichthyæ, in lacu Ascalone contumeliæ causa submersa, & à piscibus deuorata est. Hæc Athen. lib. 8. Præterea neque illud omittendum videtur quòd Edeffam tradit Volaterranus eam esse urbem, in quam Tobias olim filium suum ad Gabelum quendam, apud quem pecuniam deposuerat, misit. Quòd si verè ab illo traditur, eademq; Edeffa & Hierapolis dicitur, vt Straboni placet: manifestum iam ex eo apparet, & Iudeos ibi captiuos vixisse, & illorum obseruationum vestigia quoque quedam eodem loco hæsisse. Sed hæc in medio relinquamus.

Εστιν ἐν Συρίᾳ πό-
 λης, οὐ μακρὰ ἀπὸ
 τοῦ Εὐφράτου πο-
 ταμοῦ, καλεῖται δὲ Ἰρὰ, καὶ
 ἔστιν ἰρὰ τῆς Ἡρῆς τῆς Ἀσ-
 συρίας· δοκεῖ δὲ μοι, τὸς
 δὲ τὸ ὄνομα, οὐκ ἅμα τῇ
 πόλει οἰκισμένη ἐγένετο, ἀλ-
 λά τὸ μὲν ἀρχαῖον ἄπο τῶν
 μετὰ δὲ σφίσι, τῶν ἰρῶν με-
 γάλων γιγνομένων, ἐς τὸς
 δὲ ἂν ἰωνικήν ἀπικέτω. περὶ
 ταύτης ὄν τῆς πόλεως ἔρ-
 χονται ἱέρων, ὁνόσα ἐν αὐτῇ
 ἐστὶ ἱέρων δὲ καὶ νόμοις.
 τοῖσι ἐς τὰ ἰρὰ γέρονται, καὶ
 πανηγύριαι, τὰς ἀγοραὶ, καὶ
 θυσίαι, τὰς ἐπιτελείουσι. ἱ-
 ρῶν δὲ, ὁνόσα καὶ περὶ τῶν
 τὸ ἰρῶν ἑσαμένων μυθολο-
 γήουσι, καὶ τῶν νηδῶν, ὅπως
 ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσύ-
 ρι ἱέρων, καὶ τῶν ἀπηγέο-
 ρμαι, τὰ μὲν αὐτοψίᾳ μαθῶν,
 τὰ δὲ παρὰ τῶν ἱέρων ἐ-
 δάσω, ὁνόσα ἴδοντα ἐμὴν
 προσύτρεα, ἐνδὲ ἰσορῶν.

Πρῶτοι
 vidi, alia verò à sacerdotibus edoctus sum. Quacun-
 que igitur antiquiora me sunt, ab ijs narrationem incipiam.

γ Primi

Εst in Syria ciui-
 tas non longè ab
 Euphrate flumine:
 β vocatur autem Sacra, &
 est quoq; sacra Iunonis Af-
 syria: caterum nomen hoc
 videtur mihi non statim ab
 initio vrbi, cum condita est,
 impositum fuisse, sed anti-
 quius quidem aliud fuisse:
 postea verò cum sacra ibi
 magna subinde perageren-
 tur, in hoc cognomentum
 euasisse. De hac igitur ci-
 uitate venio dicturus, quæ
 cunq; videlicet in ipsa sunt.
 Dicam autem & leges qui-
 bus in sacris viuuntur, & so-
 lennes conuentus quos cele-
 brant, & sacrificia quæ per-
 agunt. Dicam autem &
 quæcunque de illis tradun-
 tur, qui templum hoc conse-
 crârunt, & de æde ipsa quo
 pacto condita fuerit. Scri-
 bo autem Assyrius ipse exi-
 stens: & eorum quæ nar-
 ro, alia quidem ipse coram

Πρῶτοι μὲν ὦν ἀνθρώπων,
 τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι
 λέγονται θεῶν τε ἐνοίω λα-
 βῆν, καὶ ἱρὰ ἔσασθαι, καὶ τε-
 μίνα καὶ πανηγύριαις ἀπε-
 δεξαι. πρῶτοι δὲ καὶ ὀνόμας
 τα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους
 ἱερῶν ἔλιξαν, μὲν τὰ δὲ ἕ πολε-
 λος ὦ χόνο, παρ Αἰγυπτίων
 λόγον Ἀσούσιοι εἰς θεοὺς ἤκου-
 σαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤθε-
 σαν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα
 ἔθευτο, καὶ ξόανα ἐπέσαντο.
 τὸ δὲ παλαιόν, καὶ παρ Αἰ-
 γυπτίοισι ἀξόανσι νηοὶ ἔσαν.
 καὶ ἐσι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, ἕ πα-
 ραποῦ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσο-
 χονέοντα, τῶν ἐγὼ πλεῖστα ὄ-
 ποσα. τό γα τὸ Ηρακλῆς, τὸ
 ἐν Τύρῳ, ἕ τὸ γα τὸ Ηρακλῆς,
 τὸν Ἐμλων ἀείδουσι, ἀπὸ
 ἕ ἐγὼ λέγω, πομπὴν ἀρχαῖος
 τε, καὶ Τύρι. ἕ ἕ ἐσι.
 ἐν δὲ καὶ ἄλλο ἱερὸν ἐν Φοινίκῃ
 μίνα. τὸ Σιδωνιοὶ ἔχουσι, ὡς
 μὴ αὐτοὶ λέγουσι, Ἀσάρτης
 ἐσι. Ἀσάρτῳ δ' ἐγὼ δοκίω σε
 λλωαλω

γ Primi itaque hominum,
 quos nos scimus, Aegyptij,
 dicuntur & deorum notitiā
 percepisse, & templa consti-
 tuisse, lucosq; & conuenius
 solennes edidisse. Primi aus-
 tem & nomina sacra intels-
 lexerunt, & sermones sacros
 docuerunt. Deinde verò non
 multo tempore post, ab Ae-
 gyptijs Assyrij doctrinam de
 dijs acceperunt, & sacra
 templaq; erexerunt, in qui-
 bus & simulacra posuerunt
 & stauas dedicârunt. Anti-
 quitiùs autem etiam apud
 Aegyptios absque simula-
 cris & stauis templa erant.
 Et sunt in Syria quoq; tem-
 pla non multò Aegyptijs a-
 tate posteriora, quorum e-
 go plurima ipse vidi. Hera-
 culis viique aquauium est il-
 lud videlicet quod Tyri est:
 non huius Herculis quem
 Graeci carminibus celebrât:
 sed quem ego dico, multò
 vetustior est, & Tyrius he-
 ros. Est autem & aliud tem-
 plum in Phœnicia, magnum,
 quod Sidonij celebrant, & A-
 starten, et quidem ipsi dicunt. Astartem autem ego puto Lu-
 nam

ἡλώαλω ἔμψα. ὡς δὲ μοί
 τις τῶν ἱερέων ἀπηγγέτο, Εὐ-
 ράτης ὄντι τῆς Κάδμου ἀδελ-
 φίδος. ταύτην δὲ ἴδωσαν Ἀγέ-
 νωρ ὁ τῆ βασιλῆος ἑυχαί-
 ρα ἐπὶ δούρῃ ἀφανὲς ἐγγυόνει,
 οἱ Φοινίκων τῶν ἡγῶν ἐπιμύσαν-
 το καὶ λόγον ἰδὼν ἐν αὐτῇ ἐ-
 λέξαν, ὅτι ἴδωσαν κατὰ τὸ Ζηνὸς
 ἐπόρει, καὶ τὸ εἶδ' ὅτι ταύ-
 ρον ἀμαψάει, ὅ ἥρωας,
 ἡσάμην ἐς Κρήτην φέρων ἀ-
 πίνετο. τὰ δὲ μὴ καὶ τῶν ἄλ-
 λων Φοινίκων ἴκωρον καὶ τὸ
 νόμισμα τῶν Σιδωνίων χέρον
 Ἰαί, πλὴν Ἐβρώπιον ἐφομένω
 ἔχον τῶν ταύρων τῶν Διὸς τὸν δὲ
 νεὸν ἐχόμενοι ἐπὶ Ἐβρώπιος
 ἔμψα. ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο
 Φοινίκων ἰδὼν, οὐκ Ἀσσυρίων,
 ἀλλ' Αἰγυπτίων, τὸ ἐξ Ἡλιοπό-
 ρος ὅτι πλὴν Φοινίκων ἀπίνετο.
 ἐγὼ μὲν μὴ οὐκ ὄπωπα, μέγα
 δὲ ἢ τόδε, καὶ ἀρχαῖον ὄντι. εἰ-
 δὼν δὲ ἢ ἐν Βύβλῳ μέγα ἰδὼν
 Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ ἢ
 τὰ ὄρνια ἐς Ἀδωνίον ἐπιτε-
 λῶσι.

ipse non vidi, sed tamen magnum etiam hoc & peruetustum
 est. Porro & Bybli vidi templum magnum Veneris By-
 bliæ cognomento, in quo & riuus quosdam in & Adonidem
 peragunt.

name esse. Caterum ut mihi
 ex sacerdotibus quidam nar-
 ravit, & Europa illud est,
 Codmi sororis. Hanc au-
 tem fuisse ferunt Agenoris
 regis filiam: & postquam
 amplius non comparuit,
 Phœnices ipsam templo ho-
 norarunt, & sermonem de
 ea sacrum euulgârunt, quod
 videlicet pulchra cum esset,
 Iupiter amore eius capius
 fuerit, & mudâ in taurum
 forma, rapuerit eam, & in
 Cretam inde abiens depor-
 târit. Atque hæc quidem
 etiam à cæteris Phœnicibus
 audiui: & nomisma quoque
 quo Sidonij videntur, Euro-
 pam habet, insidentem tau-
 ro, Ioui videlicet. Caterum
 ipsam ædem non omnes con-
 fitentur Europe esse. Hæ-
 bent autem & aliud tem-
 plum Phœnices, non Assy-
 rium, sed Aegyptium, quod
 ex Heliopoli in Phœniciam
 peruenit: quod ego quidem

ἴδουσι ἰδάλω δὲ ἢ τὰ ὄρρια.
 δίζουσι γὰρ δὴ ὅρ τὸ ἔργον τὸ
 ἐς Ἀδωνίην, ἢ τὸ ἔργον τῆ
 χάριν τῆ σφίτερον γὰρ δὲ καὶ
 μνήμην τῆ πάθου, τὸν τούτου
 τὴν κάστω ἔτιος, ἢ θρῆνῆσαι. ἢ
 τὰ ὄρρια ἐπιτελεῖσαι, ἢ ἰσφί-
 σι μιν ἄλλα κίνεθαι ἀνὰ πλὴν
 χάριν ἴσεται. ἐπὶ αὐτῶν ὁ ἀπύ-
 ψονταί τε, ἢ ἀπυκώσονται,
 πρῶτα μὲν καταγίνοισι ὡς Ἀ-
 δωνίδι, ὅπως εἶναι νίκην, με-
 τὰ δὲ τῆ ἔτιρον ἡμέραν, ἴσφαι τε
 μιν μυθολογίαι, ἢ ἐστὶ ἡ-
 ρα πῆμπονοι, καὶ τὰς κερ-
 λὰς ξυρίονται, ὅπως Αἰγύπτι-
 οί, ἀφθανόντι ὅτι Ἀπὶ ὅτι γο-
 νακῶν δὲ, οὐδὲσαι οὐκ ἐβλή-
 σι ξυρίομαι, τοῖσι δὲ ἰσμίω
 ἐκτελεῖσαι. ἢ μὴ ἡμέραν ἐπὶ
 πρῶτον ἔργον ἴσονται, ἢ δὲ ἀ-
 γορὰ μόνον οἱ ξείνοισι παρα-
 κείαται καὶ ὁ μισθὸς ἐς πλὴν Ἀ-
 φροδίτων θυσίᾳ γίνεταί. ἢ
 ἢ δὲ νοῖο Βυβλίον, οἷον ἴσ-
 σι παρὰ σφίσι τεθάφθαι τὸν
 Οσίριον τὸν Αἰγύπτιον, καὶ τὰ
 προstant. forum autem illud solum peregrinis exhibetur:

peragunt. Cognoui autem
 & ipse ritus eos. Dicunt igitur
 factum illud quo ab am
 pro percussus Adonis fuit,
 in sua terra contigisse, & in
 memoriam rei verberantur
 annis singulis, & y lamen-
 tantur, & ritus solennes per-
 agunt, ac ipsi magni adeo
 luctus per totam regionem
 inducuntur. Postquam au-
 tem iam verberandi ac des-
 plorandi finis factus est, prin-
 cipio quidem inferias Ado-
 nidi peragunt, perinde ac
 mortuorum existentium, postea
 autem sequenti die & viues
 re ipsum dicitant, & in aë-
 rem sursum mittunt, & ea-
 rem sursum detendunt, quemadmo-
 dum Aegyptij, quando ad
 pud ipsos Apis mortuus est.
 Ex mulieribus autem quae
 cunque tonderi non volunt,
 talem pœnem exoluunt: va-
 num quidem diem ad qua-
 sum corpore faciendum
 quod inde mercedis auferunt, hoc Venere in sacrificium dan-
 tur. Sunt autem ex Byblijs nonnulli qui dicunt: apud sese
 humatum esse, i Osirim Aegyptium, lucisusque & ritus
 hofce

ψήθια, καὶ τὰ ὄργια, οὐκ ἐς
 τὸν Ἀδωνίαν, ἀλλ' ἐς τὸν Θεο-
 ερῶ πάντα πρόσκομα. ἐρῶ
 δ', ἰσθῆν' καὶ τὰ δ' ἄνωσ' ἀλο-
 κίνοισι, κερὰν ἰκασορ' ἐτι
 ἐξ Αἰγύπτου ἐς τὴν Βύβλον
 ἀπικνύεται, πλώσασα τὸν με-
 ταξὺ πλόου ἐπὶ ἡμέρων,
 ἡμέρ. μὴ οἱ ἀνέμοι φορέουσι
 θεὰ νευτιδίη, τριπίτα δὲ οὐς
 δ' ἀμῶ, ἀλλ' ἐς μέντω τὴν Βύ-
 βλον ἀπικνύεται, καὶ ἔστι τὸ
 σὺμμαρ, θαῦμα. καὶ τοῦτο ἐς
 κάσορ' ἐτι γίνετα, τὸ καὶ
 ἡμῶ παρόντ' ἐν Βύβλω
 ἰσθῆθ', ἢ τὴν κερὰν ἰθι-
 σάμην Βυβλίω. ἐνὶ δὲ καὶ
 ἄλλο θαῦμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ
 Βυβλίῃ, ποταμὸς ἐκ τοῦ Λι-
 βάνου τοῦ ἔρε' ἐς τὴν ἄλα
 ἐκδιδοί' ὄνομα τῷ ποταμῷ
 Ἀδωνίαν ἐπικαταται. ὁ δὲ ποτα-
 μὸς ἰκασορ' ἐτι ἀμάσσειτα,
 καὶ τὴν χοιλίαν ὀλέσας, ἔπι-
 πτεῖ ἐς τὴν θάλασσαν, ἢ φοι-
 νίσσ' τὸ ποτόν τ' ὑπέρτα, καὶ
 καὶ συμείναται τῷ Βυβλίῳ τὰ
 ψήθια, μυσθίουται δ', ὅτι τω-
 τῆσι τῆσι ἡμέρησι, ὁ Ἀδωνίς
 ἀνὰ τὸ Λίβανον τῆρῶσκετα,
 καὶ

hofee non Adonidi, sed Osi-
 ridi omnes fieri. Dicam au-
 tem & unde fidem eius rei
 sibi faciant. Caput unoquo-
 que anno ex Aegypto Bybli
 deferunt, septē diebus, quan-
 tum spacij ex illa in hanc est
 enatans. Ac venti ipsum fer-
 runt diuina quadam remis-
 sione. Veritur autē nus-
 quam aliō, sed solūm By-
 bli perferunt, & est in sum-
 ma mirum quiddam. Et hoc
 quouis anno fit, quemadmos-
 dum & me presente tum
 Bybli factum est, & caput
 ipsum spectauī ē papyro ef-
 figiatum. Est autem & a-
 liud miraculosum in terra
 Bybliorum. fluius quidam
 ex Libano monte in mare
 deferunt: fluius nomen est
 Adonis. Hic quotiānis cru-
 re inficitur, & colorem a-
 mittit, & in mare exiens, is-
 psium quoque pelagus ma-
 gna ex parte purpureum ef-
 ficat, Byblii' q' lugendi tem-
 pus indicat. Fabulantur au-
 tem quōdā illis tum dieb. A-
 donis per Libanū saucietur,

καὶ τὸ ἄμα ἐς τὸ ὕδαρ ἐρχό-
 μιν, ἀπὸ ἀσσοῦ τῶν ποταμῶν,
 καὶ τῷ ῥέει πλὴν ἰωννυμῶν
 διδοῖ. ταῦτα μὲν οἱ ποιοὶ
 λέγουσι, ἰμοὶ δὲ τις ἀνὴρ Βύβ-
 βλιος, ἀληθὲς δοκίμων λέ-
 γει, ἐτέρῳ ἀπηγγέλλο τοῦ
 πάθους αὐτοῦ. ἔλεγε δὲ ὡς
 ὁ Ἀδάμις ὁ ποταμὸς, ὃ ξύνει
 δὲ τοῦ Λιβάνου ἔρχεται ὁ δὲ
 Λίβανος κάρταξανθόγρος ἐ-
 σι ἀνέμοι ὅν πρηχέει ἐκένυε
 σι ἴτε ἡμέτεροι ἰσάμφοι, πλὴν
 γλῶσσοι ποταμῶν ἐπιφύρονται,
 ἰούσαρ ἐς τὰ μάκιστα μη-
 τήσια, ἢ δὲ γῆμιρ αἰμώ-
 στα τίησι, καὶ τοῦ δὲ τοῦ
 πάθους οὐδὲ τὸ ἄμα, τὸ λέγει
 σι, ἀπὸ ἢ χόρη αὐτοῦ. ὁ μὲν
 μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπη-
 γέει. ἢ δὲ ἀπρεκίως ταῦτα ἔ-
 λεγε, ἰμοὶ μὲν δοκίμῳ κάρτα
 θέει καὶ τοῦ ἀνέμου ἢ σωτυ-
 λῆν. ἀνέβλω δὲ καὶ ἐς τὸν Λι-
 βάνον ἐν Βύβλῳ, ὁ δὲ ἄρ ἡμέ-
 ρης, πνθόμπος ἀντόθι ἀρχαῖ-
 ον ἰρὸν Ἀφροδίτης ἐμύραι,
 τὸ Κινύρης ἔσαδ ἢ ἔδορον τὸ
 ἰρὸν

ex Bybli, itinere unius diei, cum audissem ibi antiquum tem-
 plum Veneris esse, quod Cinyras dedicasset. Ac vidi sanè
 BBB tem

& cruor illius in aquam de-
 latu, fluminis colorem mu-
 tet, eidemque nomen præ-
 beat. Atque hæc quidem
 vulgo disclitant: ceterum
 mihi vir quidam Byblius,
 qui vera dicere visus est, a-
 liam quandam huius rei cau-
 sam narrauit. Dicebat au-
 tem hoc pacto: Fluvius hic
 Adonis, ὁ hospes, per Li-
 banam deferitur. Libanus
 autem ipse terram habet ad-
 modum rubeam. Veni i-
 gitur vehementiores illis tum
 diebus exorientes, terram
 in fluvium deferunt, quæ
 tum maxime minio similis
 est. ea postea illum cruen-
 tum videri facit. Atque i-
 ta rei huiusce causa haud-
 quaquam cruor est, vii fe-
 runt, sed terra. Ac Byblius
 quidem tantum narrabat.
 Quod si autem vera ista di-
 xit, mihi quidem videtur di-
 uinus adeo etiam veni iste
 tum ortus indicere. Cete-
 rum ascendi & in Libanum

ἱερὸν, καὶ ἀρχαῖον ἴδιον. τὰ δὲ
 μίση δὲ τὰ ἐν τῇ Συρίᾳ ἀρχαῖα
 καὶ μεγάλα ἱερά. τοσούτων δὲ
 ζώντων, ἰμοὶ δονίαν, οὐδὲν
 τῶν ἐν τῇ ἰρῆ πόλει μέσον ἔμ-
 ψυαι, οὐδὲ νεὸς ἄλλῃ. Ἐργά-
 τερ. οὐδὲ χώρη ἀπικροί-
 ρη. ἔτι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ
 πολυτελεία, καὶ ἀρχαῖα ἀνα-
 θήματα, καὶ πομπὰ θούμα-
 τα, καὶ ξόανα θεοπρία, καὶ
 θεοὶ δὲ κάρτα αὐτοῖσι ἔμψα-
 νέων. ἰδρῆα γὰρ δὲ ἄν παρὰ
 σφίσι τὰ ξόανα, καὶ κινεῖται
 καὶ χροσμυροῖται. καὶ βούδ δὲ
 πομπάνις ἐγένετο ἐν τῷ νεῷ,
 κλειώδιντ. τοῦ ἱεροῦ, καὶ πολ-
 λοι ἠκούσαν. καὶ μὲν καὶ ὄλ-
 βουσίαι, ἐν τοῖσι ἐν ὀϊδα,
 πρῶτόν δὲ πομπὰ γὰρ αὐτοῖ-
 σι ἀπικεῖται χέματα, ἐν τῇ
 Ἀραβίᾳ, καὶ Φοινίκων καὶ Βα-
 βυλωνίαν, καὶ ἄλλα ἐν Καπ-
 παδοκίᾳ, τὰ δὲ καὶ Κίτιον
 φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσυραῖοι, ἄλλοι
 δὲ ἐν καὶ τὰ ἐν τῷ νεῷ δά-
 θρη ἀπικεῖται, ἰοῦδα πομπὴν,
 καὶ

Babylonijs, & aliae item ex Cappadocia, & quaecunque Ciu-
 lices afferunt, & quaecunque Assyrij. Vidi autem ego etiam
 ea quae secretò in aede posita sunt, vestes videlicet multas, &

alia

templum, eratque peruectus
 stum. Atque haec quidem in
 Syria sunt templa antiqua,
 & magna. Quae cum mul-
 ta adeo sint, nullum tamen,
 quantum mihi videtur, ma-
 ius eo est quod in Sacra ci-
 uitate habetur, neque etiam
 aedes alia sanctior, aut ter-
 ra magis sacra respiciam est.
 Sunt autem & opera in eo
 preciosa, & donaria anti-
 qua, & miraculosa multa,
 & statuæ religiose, & dij
 quoque ex ipsiū manifestam
 adeo sui significationem dan-
 tes. Siquidem & sudorem
 ipsi emittunt statuæ & mo-
 uentur, & oracula edunt,
 & clamor saepenumero in
 aede cooritur est cum templū
 iam clausum esset, multique
 audierunt. Iam verò & dia-
 uijis inter ea quae quidem
 ipsi vidi primum atque praeci-
 pium est. Nam multae as-
 feruntur ipsi opes tum ex A-
 rabia, tum Phœnicibus &

καὶ ἅμα, ὁκόσα ἐς ἀργύριον
 ἢ ἐς χρυσὸν ἀπικέεται. ἰορ-
 τὰ μὲν γὰρ καὶ πανηγυρεῖσθαι
 οὐδαμοῖσι ἄλλοις ἀνθρώ-
 πων τοσαύτῃ ἀπλεθεῖσθαι.
 ἰσορίουτι δὲ μοι ἐπέων πτε-
 ρι, ὁκόσα ἐς ἑρῶ δει, καὶ πῶ
 θεῶν αὐτοῖ, λί τινα δοκίμου-
 σι, ποιοὶ λόγοι ἐδύοντο,
 τῶν οἱ μὲν ἰοί, οἱ δὲ ἔμφα-
 νίω, οἱ δὲ κάρτα μυθώδεις,
 καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν
 τοῖσι Ἐπιησι ὁμολογοῦντο,
 τοὺς ἐγὼ πάντας μὲν ἐπέω,
 δίκονμα δὲ οὐδαμῶ. οἱ μὲν
 ἔρ ποιοὶ Δαυκαλίωνα τὸν
 Σαύθια τὸ ἱερὸν ἔσασθαι λέ-
 γουσι, ἰτούτον Δαυκαλίωνα,
 ἐπι τοῦ τὸ ποταμὸν ὕδωρ ἐξί-
 νει Δαυκαλίωτος δὲ πῆρι λό-
 γου ἐν Ἐπιησι ἦκασα. ἢ Ἐπιη-
 νικ ἐπι αὐτῷ λέγουσι, ὁ δὲ μῆ-
 σθ' ὅδε ἔχει ἦ δὲ ἦ γεννῆ, οἱ
 νῦν ἀνθρώποι, οὐ πρῶτοι ἐγγέ-
 νοντο, ἀπ' ἐκείνῃ μὲν ἦ γεννῆ,
 πάντων ἕλοντο, οὗτοι δὲ γέ-
 νιος τῆ δευτέρου εἰσὶ, τὸ αὐ-
 τῆς

alia quaecunque argento aut
 auro seorsim deputata sunt.
 Nam festa quidem & solen-
 nes conuentus haud ullis a-
 lijs hominibus aequè multum
 peraguntur. Porro inquiren-
 ti mihi de annis, quàm diu
 templum hoc durasset, &
 de dea, quàmnam ipsi eam
 esse putarent, multi sermone-
 nes ferebantur, quorum alij
 sacri eradebantur, alij aper-
 ti ac plani erant, alij contra
 valde fabulosi: rursus alij
 Barbari, alij cum Græcis
 consentientes: quos ego om-
 nes quidem referam, haud
 quaquam autem approbo.

Complures igitur Deuca-
 lionem Scytham illum trā-
 dunt templum hoc confes-
 crasse, cum puta Deucalio-
 nem, cuius temporib. aqua-
 rum diluuium fuit. Cate-
 rum de Deucalione inter
 Græcos sermonem quem il-
 li de eo referunt, audiui.

* Habet autē sermo ille hoc

rursus

BBB 2

τις ἐν Δουκαλίῳ ὅτι ἐς πλεον
 θω ἀπίνκτο. ἐκείνων δὲ πλεον
 ριτῶν ἀνθρώπων, τὰ δὲ μὲν
 θείοντα, ὑβριστὰ κάρτα ἴδον
 τῶν, ἀθέμιτα ἔργα ἔπρασσον.
 οὔτε γὰρ ἔρκια ἐφύλασσον,
 οὔτε ξάνους ἰδίωντο, οὔτε
 ἐκτελέων ἑσάχοντο, ἀντὶ
 ἄρ σφίσι ἢ μεγάλη συμφορὴ
 ἀπίνκτο, αὐτίκα ἢ γῆ ποτιῶν
 ὕδωρ ἐκδίδοι, καὶ ὄμβροι μέ
 γαλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ πάντα
 μοι κατέβησαν μέσον, καὶ
 ἢ θάλασσα ἐπὶ ποτιῶν ἀπέ
 βη, ἐς ὃ πάντα ὕδωρ ἐγένε
 νοντο, καὶ πάντων ὄνοντο,
 Δουκαλίῳ δὲ μουῖος ἀνθρώ
 πωρ ἐπίνκτο ἐς γινώσκοντι
 εἰλω, ὁδοῖν τε καὶ τῶ ὄσει
 βί ὅτι ἄνικα. ἢ δὲ οἱ σαρκί
 ἢ δὲ ἐχρήστο: κάρνακα μέ
 γαλω, τῶ αὐτὸς ἔχε, ἐς ταύτω
 ἰσθμῶσας πῶ δὲ τὸ καὶ γυ
 νῆκας ἰωντοῦ, ἰσθμῶ ἰσθμῶ
 νοντι δὲ οἱ ἀπίνκοντο σῶσθ
 καὶ ἴμοι, καὶ κέοντων γέ
 νικα, καὶ ὄσει, καὶ ἄλλα, ὁπόσα
 ἐρ

rursus à Deucalione in tanta
 tam multitudinem excreuit.
 De illis autem hominibus,
 huiusmodi quædam traduntur:
 Cum contumeliosi admodum
 essent, nefaria operas eos
 perpetrâsse. Neque enim
 iusurandum obierant,
 neque hospites receperant,
 neque supplicium miseratos
 esse. Ob eam rem, maximam
 calamitatem ipsos mox
 consecutam esse. Statim enim
 et tellus multam aquam
 effudit, et imbres magni
 fuerunt, et flumina solito
 maiora decurrerunt, et mare
 quoque in multum ascendit
 eò usque, dum omnia aquis
 inundarentur, atque omnes
 perirent. Deucalion autem
 solus hominum relictus fuit,
 insecundam videlicet generationem,
 prudentiæ simul et pietatis
 gratia. Seruatus autem
 fuit hoc pacto: Arcam
 quandam magnam, quam
 ipse habebat, impositis in
 eam et liberis et uxore sua
 ascendit. Ceterum cum ipse
 ingrederetur, venerunt eodem
 et apri, et equi, et leonum
 genera, et serpentes, aliæque
 quæcumque

ἐρῆν νιμονται, πάντα ἐς ἑβρα-
 γία, ὃ δὲ πάντα ἰδεύετο, καὶ
 μιν οὐκ εἰσίνοντο, ἀπὸ σφισι
 μεγάλακ Διόθεν Πηλὸν ἐγχε-
 το, καὶ ἐρ μὴ λάρνακι πάν-
 τος ἐπιπασσασ, ἐς τὸ ὕδωρ
 ἐπικράτει. τὰ μὲν Δόνασ
 λῖαν ὅτι ἐκ Πηλῶν ἰσπρέσ-
 σι, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦτον, λέγεται
 λόγος ἑπὶ τῶν ἐρ μὴ ἰρῆ πός
 λη, μεγάλας ἀξιῶ θαυμά-
 σαι, ὅτι ἐρ μὴ σφιτέρεν χθον,
 χάσμα μέγα ἐγχεύετο, καὶ τὸ
 σύμπαν ὕδωρ καταδέξατο :
 Δουκαλίωρ δὲ, ἐπὶ τὰ δὲ ἐγ-
 νητο, βωμοὺς τε ἔθετο, καὶ
 νύδρ ἐπὶ τῷ χάσματι Πηλὸν ἄ-
 ριον ἐσήσατο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ
 χάσμα ἔιδον, καὶ ἐσι ἐπὶ τῷ
 νύδρ κάρτα μικρόν, ἔ μὲν ὅρ
 πάλαι ἢ μεγάλῃ, νύδρ τοιόν
 δὲ ἐγχεύετο, οὐκ οἶδα, τὸ δὲ ἐ-
 γὼ ἔιδον, μικρόν ἐσι σῆμα δὲ
 ἴσοειὺς τόδε πρῆσσουσι, δὲ
 ἐκείνου ἴτι ὅτι ἐκ θαλάσσης
 ὕδωρ

quæcunque tellure pascun-
 tur, bina ex uno quoque ge-
 nere cuncta. Ille autem re-
 cepit ad se omnia, atque ea
 ipsum haudquaquam lade-
 bant, sed magna inter eos,
 Ioue ita dispensante, con-
 cordia erat, unaque in arca
 omnes nauigabant quamdiu
 aqua superabat. Atque
 hæc quidem de Deucalione
 Græci tradunt. De ijs aus-
 tem quæ mox consecuta
 sunt, fertur alius quidam
 sermo ab ijs qui Sacram in-
 colunt ciuitatem, magna
 cerie admiratione dignus :
 quod in ipforum videlicet
 terra hiatus quidam factus
 fuerit, ac totam illam aquã
 absorberit. Deucalion au-
 tem, ubi hæc ita facta sunt,
 ὅτι aras constituit, ὅτι ædem
 supra hiatus illum Iuroni
 sacram erexit. Ego verò e-
 tiam hiatus vidi, ὅτι est sub
 æde illa, admodum exiguus
 quidam. Vtrum autè antiquitus
 etiam maior fuerit, ὅτι nunc
 in tam paruum redactus sit,
 equidem nescio. Is utique quem
 ego vidi, paruius est : signum
 autem quo fidem historia
 huic faciant, hoc peragunt :
 Bis uno quoque anno ex mari

ὕδωρ ἐς τὸν νηὸν ἀπὸ νηϊνῶν.
 φέρονσι δὲ ἐκ ἰσίδου μύνον ἀν-
 τὰ πᾶσα Συρίην καὶ Ἀραβίαν,
 καὶ πέραθεν τοῦ Εὐφράτη, &
 πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασ-
 σαν ἔρχονται, καὶ πάντες ὕδωρ
 φέρονσι. τὸ πρῶτον μὲν ἐν τῷ
 νηϊ ἐκχέουσι, μετὰ δὲ ἐς τὸ
 χάσμα κατέρχεται, καὶ συνε-
 τὰ τὸ χάσμα μικρὸν ἕδρ, ὅ-
 σται ὁ χεῖμα ποτῶν. τὰ δὲ
 ποτιόντες, Δουκαλίωνα ἐν τῷ
 ἱερῶτον δὲ νόμον θεῶν λέγου-
 σι, συμφορῶς τε καὶ ἀπεργασίας
 μνήμα ἕμμελα. ὁ μὲν ὅν ἀρ-
 χᾶος αὐτῶν λόγος ἀμφοτέρων
 ἐπὶ τοῖς δὲ ἐστὶ ἀμοι δὲ Σιμέ-
 ραμιν τῷ Βαβυλωνίῳ, καὶ δὲ
 ποτῶν ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ θῆ-
 ταντῶν καὶ τὸ δὲ τὸ ἕδρ ἔσται
 ὄναι νομίζουσι, ἐν Ἡρῶν δὲ ἔσται
 ὄναι, ἀπὸ μνηστῶν, καὶ Δε-
 κτῶ ἔνομα. Διεκτετῶς δὲ ἕ-
 δρ ἐν Φοινίκῃ ἐθυσάμην,
 θεῖμα ξύλον. ἡμισίη μὲν, καὶ
 ἕδρ, τὸ δὲ ὄνδρον ἐν μνηστῶν
 ἐς ἀπρὸς πᾶσας, ἐκ τῶν οὐ-
 ρῶν ἀπτείνονται ἢ δὲ ἐν τῇ ἱερῶ-
 σὶν,

mulierem, altera verò quantum à femoribus adimos pedes pro-
 genatur, in piscis caudam desinentem. At hæc quæ in Sacra
 civitate

aqua in ædem defertur. Pe-
 runt autem illam non facer-
 dotes modò, sed tota Syria,
 & Arabia, & qui trans Eu-
 phratem incolunt, multi ho-
 mines ad mare descendunt,
 atque omnes inde aquam af-
 ferunt. Ac primò quidem in
 æde effundunt illam, postea
 autem in hiatus defluit, re-
 cipitque lacus ille quavis exi-
 guus, immensam vim aquæ.
 Atque hæc ita facientes, Deu-
 cationem ritum ac legem tem-
 pli istam instituisse ferunt, ad
 testandam cladis pariter &
 beneficij memoriam. Ven-
 stior igitur sermo de templi
 origine talis quidem fertur.
 Alij autem Semiramidè Ba-
 byloniam illam, cuius multa
 passim opera per Asiam ex-
 iant, etiã hanc sedem conse-
 crasse putant, ceterum non
 Iunoni, sed matri suæ, cui
 nomè Derceto fuit. Dercetis
 autem imaginem in Phœnicia
 vidi spectaculum planè pere-
 grinum, altera quidem parte

πόλη, πᾶσα γὰρ ἴσι. πῶς
 εἶδ' ἅτε τοῦ λόγου αὐτοῖσι
 οὐ κάρτα ἐμφανίον. ἰχθύ-
 ας χεῖμα ἱερὸν νομίζουσι, καὶ
 οὐκοῦτε ἰχθύων ψαύουσι. καὶ
 ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σι-
 τεύουσι, περιστερὰν δὲ μόν-
 ην οὐ σιτέοντα, ἀλλὰ σέ-
 σι ἢ δὲ ἱεῖ. τὰ δὲ γινώ-
 μβα δοκίει αὐτοῖσι ποιε-
 ῶσαι Δερκετοῦς καὶ Σεμι-
 ράμι. ὅτι ἔνικα, τὸ μὲν, ὅτι
 Δερκετὸν μορφῶν ἰχθύος ἔ-
 χε, τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιρά-
 μι. τὴν δὲ ἐς περιστερὰν
 ἀπικέτο. ἀπ' ἐξὰ τὸν μὲν
 ἕθρον, ὅτι Σεμιράμι. ἔρ-
 γόν ἴσι, τάχα κου δέχομαι,
 Δερκετοῦς δὲ τὸ ἱερὸν ἐμμε-
 ναί, οὐδ' αὐτῶ πᾶσθεμα. ἐς
 πᾶ καὶ παρ' Αἰγυπτίων ἐ-
 νοῖο ἄσι, οἱ ἰχθύας οὐ σιτέ-
 οντα, καὶ τὰς δὲ οὐ Δερκε-
 τοῖ χαίροντα. ὅτι δὲ καὶ
 ἄπ' ὁ λόγ' ἱερὸς, τὸν ἐξὰ
 σοφοῦ ἀνδρὸς ἤκουσα. ὅτι
 ἢ μὲν θεῖν, Πέγ ἴσι, τὸ δὲ ἴ-
 ρον, Αἴλιω ποίημα. Αἴλιος δὲ
 γῆ.

civitate est, tota mulier est.
 Porro argumenta quibus
 huic narrationi fidem fa-
 ciunt, non ita clara habent.
 Pisces rem sacram existis-
 mant, neque unquam pisces
 attingunt. Deinde & aves,
 alias quidem edunt, colum-
 bam autem solam non e-
 dunt, sed hæc sacra ipsis
 est. Et quod hæc ita sunt,
 placet ipsis Dercetus & Se-
 miramidis gratia fieri: al-
 terum quidem, quod Der-
 ceto piscis formam habet:
 alterum autem, quod Se-
 miramis ad postremum in
 columbam versa est. At e-
 go ipsam quidem ædem Se-
 miramidis opus esse, fortas-
 sis permisserim, Dercetus au-
 tem sacram esse haudqua-
 quam credo: quando & a-
 pud Aegyptios nonnulli sunt
 qui piscibus non vescuntur,
 idque in gratiam Dercetus
 minimè faciunt. Fertur
 autem & alius sermo sacer,
 quem ego à sapiente quodam
 viro audiui: quod videlicet

ipsa dea Rhea sit, templum autem Ate opus. Porro Ates

γῆς Ἰουδίας μὲν ἴω, ἠρώ =
 τῶ δὲ τὰ ὄρη τὰ ἐς Πέλου
 ἰδιδάξατο, καὶ τὰ Φρύγον καὶ
 Λυδοὶ καὶ Σαμόθραν ἰπι-
 τικέουσι, Ἄλλω πάντα ἔμα-
 θον ὡς γὰρ μιν ἡ Πέη ἔτεμε.
 βίου μὲν ἀνδρῶν ἀπαύσασ-
 το, μορφῶν δὲ θηλέων ἡμί-
 ψατο, καὶ ἰοθάτα ζωακνήλω
 ἰνδύσατο, καὶ ἐς πᾶσαν γῆν
 φοιτῶν, ὄρη τε ἐπετίθει,
 καὶ τὰ ἔλαθε, ἀπλήροτο, καὶ
 Πέλω ἦδε, ἐν τοῖσι μὲν Συ-
 εῖλω ἀνῆκτο, ὡς δὲ οἱ ἑτέροι
 Εὐφράτιδι ἀνθρώποι ὄντι αὐ-
 τῶν οὐτε ὄρηα ἰδύκοντο, ἐν
 τῷ δὲ τῷ γάρῳ τὸ ἰδὲν ἐποιή-
 σατο. σμῦνία δὲ ἡθεὶς τὰ ποτα-
 μὰ ἐς Πέλω ἀπικνέεται λίους
 τῶν δὲ μιν φέρονσι, καὶ τύμπα-
 νον ἔχει, μὲν ἰπὶ τῆ κεφαλῇ πυρ-
 ροφορέει, ὀκλίω Πέλω Λυδοὶ
 ποιεῖσι, ἔλεγε δὲ μὲν Γάλλων πέ-
 ει, οἱ ἄσι ἐν τῷ ἰρῶ, ὅτι Γάλλοι
 Ηρη μὲν οὐδ' ἄμα, Πέη δὲ
 τίμνονται, καὶ Ἄλλω μι-
 μῶνται.

genere quidem Lydus fuit,
 primus autem sacrorum ritus
 μ quibus Rhea colere-
 tur, tradidit. Ac quibus
 Phryges & Lydi & Samo-
 thraces in sacris utuntur, ea
 omnia ab Atte acceperunt.
 Postquam enim ipsum eaz
 stravit Rhea, vitam quidem
 virilem agere desiit, formam
 autem foemineam assumpsit,
 vestemq; muliebrem induit.
 Atque ita per omnem ter-
 ram obambulans, & sacra
 peragebat passim, & que
 passus esset, narrabat, Rheam
 atq; celebrabat. Inter quos
 & in Syriam venit. Cete-
 rum cum illi qui trans Eua-
 phratem incolunt homines
 neque ipsum neque sacra e-
 ius receperint, hoc in loco
 templum constituit. Ac multa
 signa adsunt deae, que ip-
 sam Rheam videri faciunt.
 Nam & leones ipsam ferunt,
 & tympanum habet, & cor-
 vonā in capite turritam ge-
 stat, qualem & Lydi Rheam effigiant. Dicebat autem & de
 Gallis idem qui in templo sunt, quodd Galli Iunoni quidem
 haudquaquam, Rheae autem castitati soleant, & v Attenimi-
 tentur.

μύονται. τὰ δὲ μοι ἀπὸ
 πία μὲν δοκίμα ἔμψαι, ἀγ-
 θεία δὲ ὄ, ἐπὶ καὶ τῆς το-
 μῶς ἀκλῶ ἀτίλω ἡκουσα
 ποσσὶν πωστέρων. ἀνδρα-
 να δὲ μοι τὰ λέγουσι Ἰβή-
 ρου πείη, τοῖσι Ἐπιφοῖ τὰ
 ποσσὶ ἀμολογούτων τῶ μὲν
 θεῶν, Ἡρώ δὲ κίοντων, τὸ
 δὲ ἔργον Διονύσου Ἰβή-
 μίλης ποίημα· καὶ γὰρ Διό-
 νυσοῦ ἐξ Σκεύου ἀπικέτο, λέ-
 ντω ὁ δὲ τῶν, τῶν ἡλθε ἐπὶ Αἰ-
 θιοπίω, καὶ ἐστὶ ποσσὶ ἐν Ἰβή-
 ρῳ Διονύσου ποικίλω ἀμια-
 τα, ἐν Ἰβήρῳ καὶ ἰαθῆτον βάρ-
 βαροι, καὶ ἡθοῖ Ἰνδοί, καὶ ἰ-
 νερῶν ἡέρα, τὰ Διόνυ-
 σοῦ ἐξ Αἰθιοπῶν λέγουσι. καὶ
 φαμοὶ δὲ ἐσασι ἐν Ἰβήρῳ πρῶ-
 πηλοίοισι, δύο λέγεται μεγά-
 λοι, ἐπὶ τῷ ἐπιγράμματι τοῖον
 δὲ ἐπιγράψαι.

Τὸς δὲ Φακῶς Διόνυσο

Ἡρμικροῦ ἀνέθηκα.

Ἐμοὶ μὲν ὄν καὶ τὰ δὲ ἀρ-
 κία. ἐρεῶ δὲ καὶ ἄλλο, τί δεῖ
 ἐν Ἰβήρῳ Διονύσου ὄργιον.

Φακῶς

Ἄλλο, quo ritu videlicet Dionysii sacra in ade peragant.

BBB 5 Priapos

tentur. Caterum hæc mihi
 conuenientia quidem viden-
 tur esse, vera autem non, quo-
 niam de castratione aliam
 quoque audiri causam, multa
 hac fide digniorem. Plac-
 cent verò mihi hæc, quæ de
 templo dicunt, in quibus cum
 Græcis consentiunt, deam
 quidem Iunonem putantes
 esse, ipsum autem opus Dio-
 nysii, eius qui ex Semele na-
 tus fuit. Nam & Dionysius
 in Syriam venit, eo videli-
 cet itinere, quo in Aethio-
 piam est profectus. Et sunt
 multa in templo eius indi-
 ci, quæ ipsum auctore com-
 probant: inter quæ & ve-
 stes Barbaræ, & lapilli In-
 dic, & Elephantorum cor-
 nua, quæ ille ex Aethiopia
 tulit. Etiam Priapi stant in
 vestibulis, duo admodum ma-
 gni, qui tali Epigrammate
 inscripti sunt:

Hos posui Bacchus tibi
 Iuno nouerca Priapos.

Ac mihi quidem vel ista
 sufficiunt. Caterum dicam

Φακός Βελωσθ Διονύσο ἐ-
 γέρουσι, ἐπὶ τῶν καὶ τοῖον
 ἀέτι φέρουσι, ἀνδρας μικρὸς
 ἐκ ξύλων ποιημένους, μεγα-
 να ἀδοῖα ἔχοντας, καθ' ἑνὸς
 ταυ δὲ τὰ δὲ κροσσάσασα. ἐσι δὲ
 καὶ τὸ δεξιόν, ἐν τῷ ἱερῷ, ἐν δεξιῷ
 τῷ μνησθὲν καθύπερθε ἀ-
 νήρ χαλκῆς, ἔχον ἀδούρον
 μέγα. τοσάδε μιν ἀμφὶ τῶν
 οἰκιστῶν τῷ ἱερῷ μυθολογί-
 σι. ἥδη δὲ ἔρεω καὶ τῶν νηῶν πρὸς
 αὐτῶν θεοῖς τε, ὅπως ἐγγεῖθε, καὶ
 ὅς τις μιν ἐποιήσατο. λέγουσ-
 σι τὸν νηῶν τὸν πρῶτον ἰόντα,
 αὐτὸν ἔμψαι τὸν πᾶν ἀρχὴν
 τῆς γῆς, ἀπὸ ἰκάνον καὶ
 καθύπερθε γένον ὑστέρων,
 τὸν δὲ νῦν ἰόντα, Στρατο-
 νίους ἔμψαι ποιήμα, γυ-
 νακὸς τῷ Ἀσσυρίων βασι-
 λῆϊ. Ἰσχυρὸν δὲ μοι ἡ Στρατο-
 νίους ἐάντι ἔμψαι, τῆς δὲ πρό-
 γου ἡ ἡρώσας, τὸν ἡλικίαν τὸ
 ἔλαττον ἐπινοῖν ὡς γὰρ μιν
 ἡ συμφορὴν καθ' ἑαυτὴν ἀμυχα-
 νῶν τῷ καθ' ἑαυτὴν, ἀσχετῶν ἰσ-
 κίουσι,

Priapos Græci (quos & Phal-
 los ipsi dicunt) Dionysio e-
 rigunt, in quibus & tale
 quiddam portant, viros pu-
 ta exiguos, ex ligno effi-
 giatos, magna virilia ha-
 bentes. Vocatur autē ο Neu-
 rospasta hæc. Est igitur &
 hoc in templo illo. Nam ad
 dextram ædis partem sedet
 exiguus vir ex ære factus,
 habens virile magnum. Ac
 tantum de illo quod ad con-
 ditores templi attinet, tra-
 dunt. Iam verò & de æde di-
 cam, & de situ eius, quo pa-
 Æto ædificata sit, & quisnam
 illam ædificauerit. Dicunt
 igitur ædem illam, quæ
 à principio fuit, haudquaquã
 eam esse, quæ nunc est, sed
 antiquiorum illam quidem
 successu temporum colla-
 psam esse, hanc autem quæ
 nunc est, Stratonices opus
 esse, uxoris regis Assyrio-
 rum. Videtur autem mihi
 Stratonice illa esse, quæ à
 priuigno amata fuit, cuius
 amorem medicæ industria deprehendit. Postquam enim ipsum
 ægritudo hæc inuaserat, dubius animi, propterea & illi malū
 hoc

κούτι, καθ' ἡσυχίαν ἐνόσσει.
 ἔκασθ' ἀλγίων οὐδὲν, καὶ
 οἷτι χροίον ἄμπαρ ἐπέπε-
 το, καὶ τὸ σῶμα δι' ἡμέρας
 ἱμαραίνετο. ὁ δ' ἐν τῷ, ὡς
 εἶδε μὴ ἐσθλὴν ἱμφανὲς ἀφ-
 ῥασίοντα, ἔγνω τὴν νόσον,
 ἔρωτα ἔμψαι. ἔρωτα δ' αἰ-
 φανὶ ὅτι ποτὰ σμύμια, ὁ-
 φθαλμοὶ τε ἀδύνητον, καὶ φων-
 ῆν, καὶ χροίον, καὶ δάκρυα. μα-
 θὼν δ', ταῦτα ἐποίησεν, καὶ ἔ-
 μψαι τὴν ἀλγίαν ἔχει τὸ νύκτωρ
 τὴν καρδίαν. ἐκάνει δ' τὸν
 ἀνὰ τὴν οὐκίαν πάντας. ὁ
 δ' τῶν μὲν ἄτων ἐσιάντων
 πάντων, ἐν ἡμέρῃ μὲν ἀλγί-
 ῶν, ὡς δ' ἡ μηρὴν ἀπικέτο,
 τὴν τε χροίον ἠπάξατο, καὶ
 ἰδίων ἀρξάτο, καὶ τὸ μὲν
 ἔχει, καὶ ἡ καρδίαν ἀνέπα-
 λτο. τὰ δ' γινόμενα, ἱμφαι-
 νία ὅτι ἐν τῷ τὸν ἔρωτα ἐ-
 ποίει. καὶ μὴ ὅτι ἰούσατο,
 καθάσας τὴν νόσον τὸν πα-
 τέραι

hoc turpe videretur, silentio
 rem premens, morbo decum-
 bebatur. Iacebat autem nullo
 quidem certo dolore affe-
 ctus, veruntamen & color
 eius omnino immutabatur,
 & corpus indies marcesce-
 bat. π Medicus autē ut ipsum
 aspexit nullum manifestum
 morbi indicium præ se fe-
 rentem, amorem esse mor-
 bum cognovit. Amoris au-
 tem oculi multa indicia
 sunt: oculi videlicet languen-
 tes, & vox, & color, & la-
 chrymæ. Quæ omnia cum
 ille in hoc animaduertisset,
 huiusmodi quædam facit.
 Manu quidem dextera ado-
 lescentuli cor tenebat: eos
 verò qui in domo erant, om-
 nes intrò in cubiculum, ubi
 ille decumbebat, vocabat.
 Ille igitur cæteris quidem
 ingredientibus omnibus cum
 summa quiete iacebat: at ubi
 nouerca adueniebat, tum de-

mum & colorem mutare, & sudorem emittere incipiebat,
 tremoreque corripiebatur, & ei cor subsultabat. Quæ cum ita
 fierent, manifesta amoris indicia medico præbebant. Ac i-
 psum hoc pacto sanitati restituit. Aduocato adolescentis pa-

τίρα, κάρτα ὀφθαλμοῦ τῆ
 δὲ ἢ νόσῳ, ἔφη, τὴν ὁ πᾶς
 ὄδῳ ἀρρώστια, ἢ νόσος δὲ, ἀν-
 λὰ ἀδινίῃ ὄδῳ γάρ τοι ἀν-
 γίσι μὲν ὄδῳ, ἔρωσ δὲ μιν
 καὶ φρωδλαβέῃ ἔχει. ἐπιθυ-
 μίαι δὲ, τῶν ἰδὲ ἀμῶν τούτων,
 ἐπιθυμῶν γυναικᾶ ἐμὴν, τὴν
 ἐγὼ ὄτι μετήσομαι. ὁ μὲν ὄν
 τοιαῦτα σοφίῃ ἐψάδδῳ. ὁ δὲ
 αὐτίκα ἐλίσσῳ, πρὸς τε σο-
 φίῃ καὶ ἰντεκῆ, μὴ μοι πᾶ-
 σα ὀπίσθῃ· ἢ ἔθῳ ἐθῶν τῶν-
 τη συμφορῆ ἔσχεῖ, ἀπὸ οἱ
 ἢ νόσῳ ἀκροσῆ, ὅ σὺ μιν
 λαμῶ ἰσοτυπῶν, πρὸς ὅ
 ἔχει πᾶσα βασιλῆῃ, μν-
 δὲ ἰητρὸς ἔδῳ, φόνου πρῆξῃ
 νίαις ἰντεκῆ. ὁ μὲν, ὄδῳ ἀ-
 γνὸς ἔδῳ, ἐδῆ. ὁ δὲ μιν αὖ-
 τὸ ἀμείδῳ, ἀνόστια σπῶδῳ,
 γάμον ἢ μὲν ἀπαρτῶν ὄν, ἢ
 δὲ ἰητρὸν ἀνὸρα βίβῳ ὄν
 δὲ λῶσ ἀν αὐτὸς ἔπρῆξῳ, εἰ
 τοι οὐδὲ γυναικᾶ ἐπόθῳ, ἐμῶ
 τὰ δῳ

tre, qui admodum tum fi-
 lii causa sollicitus erat: Hic
 morbus, inquit, haudqua-
 quam morbus est, sed inu-
 ria quaedam. Nam ille qui,
 dem dolore neutiquam pre-
 mitur, sed amor ipsum
 pecordia tenent. Expetit au-
 tem ea quæ illi haudqua-
 quam assequi licet. Vxo-
 rem enim meam amat, quam
 ego minime dimissurus sum.
 Atque hac ille tum pru-
 dentia mentiebatur. Pater
 autem continuo precari ca-
 pit: Per prudentiam ego te
 tuam, perq̄ ipsam medicinā
 obestor, ne mihi perditum
 eas filiū. Non enim suaspon-
 te hoc malo tenetur, sed mor-
 bus illi invito hic accedit.
 quare tu nequaquam amu-
 lando velis luctum toti re-
 gno conciliare. neve, medi-
 cus cum sis, hanc homicidij
 notā murrere medicinæ. Atq̄
 hoc pacto ignarus ille, ta-
 men precabatur. Alter autem respondens ei rursus: Nefaria,
 inquit, moliris, coniugem meam à me auferre quærens, &
 hominī medico vim faciens. Tu verò quónam pacto ipse af-
 fectus esses, si quis uxoris tuæ desiderio teneretur, quando

τάδε δόμῳ; ὁ δὲ πῶς τοῦ
 δὲ ἔλκει, ὡς ἐστὶ αὐτὸς ἀρλο
 τὴ ζωαυτὸς ἐφείσατο, ὁ δὲ πα-
 δὲ σωτηρίας ἐφθόρει, ἀ καὶ
 τοὶ ἀνηγῆς ἐπιθῆναι. ὁ δὲ
 ὁμοίῳ συμφορῶν ἐμῶν,
 γαμῆλῳ ἢ πᾶσι δὲ ὀλίγοι. ὡς
 δὲ τάδε ὁ ἱερὸς ἦκουσ. τί τοι,
 ἔφη, ἐμὴ νόσος, καὶ γὰρ τοι
 οὐδὲ ζωαυτὸς ποθεῖ. τὰ δὲ
 ἔλαγον ἐγὼ, πάντα ἔλω ψά-
 δει. πᾶσι τῶν μὲν τούτοις,
 καὶ τῶν παρὶ μέλαι καὶ γυ-
 νῆκα καὶ βασιλικῶν, αὐτὸς
 δὲ ἐς τῶν Βαβυλωνίων χῶ-
 ρῶν ἀπὸ τοῦ, καὶ πόλις ἐπὶ τῶ
 Εὐφράτη ἐπὶ νῦν μὲν ἐμῶν ἐ-
 ποίησατο, ἐνθά οἱ καὶ ἠτιώσ-
 τῆ ἐγένετο. ὡς δὲ μὲν ὁ ἱερὸς
 ἔρωτα ἐγὼ τὴ καὶ ἴησατο, ἡ δὲ
 δὲ ἄρ ἢ στρατονίῃ, ἐτι τῶ
 πῶς τῶ ἀνδρὶ σωοικίους,
 ὄναρ τοιούτῳ δὲ ἐδησάτο, ὡς
 μὲν ἢ Ἡρῆ ἐκείνου ἐξέρχαι οἱ
 τὸν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει νῦν, ἢ δὲ
 ἀπαθεῖ, πολλὰ οἱ, ἢ κατὰ ἀ-
 πάτη. ἢ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ὁ δὲ
 μίω

nunc ista à me postulas? Tū
 ille. ad hæc respondit, quod
 neq; ipse uxori unquam par-
 surus fuisset, neque filio sa-
 lutem inuideret, etiamsi no-
 uerca desiderio teneretur.
 neque enim parem iacturam
 esse, uxorem, ac filium amit-
 tere. Quæ cum medicus au-
 disse: Quid igitur me, in-
 quit, obestatis? Etenim tuæ
 ille uxoris desiderio tene-
 tur. Et quæ ego tibi mo-
 dō dicebam, omnia falsa
 fuere. Adducitur itaq; hisce
 pater, ac filio quidem & u-
 xorem relinquit & regnum:
 ipse verò in terram Babylo-
 niam abiit, & ciuitatem sup-
 pra Euphratem, cognomi-
 nem ipsi, condidit, ubi &
 mortem postea obiit. At
 que hoc quidem pacto tum
 medicus amorem cognouit,
 & curauit, Stratonice ve-
 rò hæc, cum adhuc prio-
 ri marito cohabitaret, som-
 nium tale vidit: Visa est eū
 Iuno iubere ædem illam in

Sacra ciuitate extruere sibi, & si minus pareret, multa ma-
 lãque ipsi comminari. Illa verò principid quidem nullam
 somnij

μίω ἄρην ἰποικῆ, μετὰ δὲ,
 ἄς μιν μεγάλην ποσὸν ἔλα-
 βε, ὅτε τὸ ἀνδρὶ πλὴν ὄψιν ἀ-
 πηροσκό, καὶ τὴν Ἡρην
 ἰκεδασκό, καὶ σήσαν τὸν
 υἱὸν ἐπιδέξατο. καὶ αὐτί-
 κα ὕψια προμήλο ὁ ἀνὴρ
 ἐς τὴν ἰρὴν πόλιν ἔπεισε,
 οὐδὲ οἱ καὶ χρέματα, καὶ
 στρατὸν πολλὸν, τοὺς μὲν
 οἰκοδομίας, τοὺς δὲ τοῦ ἀ-
 σφαλέος ἄντρα καθίστας δι-
 τινα τῶν ἐπιτοῦν ἑλλοισίω,
 καθάρτα καθάρ, τῶ ἔνομα λῶ
 Κομβάβη. ἐξ ὧ τοι, ἔφη, ὁ
 Κομβάβη, ἰδοὺν ἰόντα, φι-
 λῶ τὴ μάστιγ ἑλλοισίω,
 καὶ πάμπαν ἰπανίω σοφίω
 τε, καὶ ἀνοίω τῆς ἐς ἡμέρας,
 πλὴν δὲ ἐπιδέξαο. οὐδὲ μοι
 χάρις μεγάλης ὠσίω, τῶ σε
 θέλω γωανὶ ἰπὴ ἰσπόμ-
 νορ. ἔργον τὴ μοι ἐπιτελέ-
 σαι, καὶ ἰρὰ τελέσαι, καὶ στρα-
 τῆς ἐπιπρατίω. οἱ δὲ ἀπὸ
 κομῆς ἐξ ἡμέων τιμὴν μεγά-
 λην ἔστω. πῶς δὲ τὰ δὲ ὁ Κομ-
 βάβη.

somnii huius rationem habu-
 buit: postea autem ut ipsam
 grauis morbus corripuit,
 & viro visionem exposuit,
 & Iunonem placare cepit,
 adēque se illam condia-
 turam esse promisit. Ac sta-
 tim tibi conualuit, maritus
 ipsam in Sacram ciuitatem
 misit, cum ipsa autem os-
 na & pecunias, & exerci-
 tum magnum, partim adia-
 ficandi causa, partim etiam
 securitatis gratia. Vocato
 autem quopiam ex amicis,
 homine adolescente admo-
 dum formoso, cui nomen e-
 rat Combabo: Ego te, in-
 quit, Combabe, vixote pro-
 bum, ex omnibus amicis dili-
 go maximè, & cum ob pru-
 dentiam, tum ob beneuolen-
 tiam erga me tuam, quam
 & praestitisti laudo in pri-
 mis. In praesentia autem o-
 pus mihi est magna fide:
 quare te volo cū vxore mea
 hinc profectū, & adificium
 absoluerē mihi, & sacra

peragere, & exercitū praesse. Caterū tibi reuersus fue-
 ris, magis à nobis honoribus afficeris. Ad haec igitur Comb-
 abus,

βάλῃ ἄντικα λύσσα, πολ-
 λὰ διαπρίων μὴ μικρῆς μ-
 περ, μηδὲ πικρῶν οἶ τὰ πολ-
 λῶν ἐφ' ἑαυτῷ μέγιστα χεῖματα,
 καὶ γυναικῶν, καὶ ἔργον ἰόν.
 τὰ δὲ ὀρθόθεν, μύκοι οἱ συ-
 νοτυαὶν χόον ὑπὲρ τοῦ τῶν
 Σαδονίου γένους, τῶν μου-
 υῶν ἀπάξεν ἕμεις ὡς δὲ ὁ
 θαλασσίου πέδιλος ὁ δὲ ἰκτίου
 δουτίου ἀπύται, δουτῶν οἱ
 χόον ἰνὰ ἕμειον, μετὰ
 δὲ ἀπὸ τῶν μιν τιδίσαντες
 τι, τῶν μάλα ἰδέσθαι. τυ-
 χῶν δὲ ἐμείων, ἐς τὸν ἑαυ-
 τῷ οἶκον ἀπινύεται, καὶ πρὸς
 τὸν χαμάσι, τοῖσδε ὠδύ-
 ρετο ὡς εἶπαι ὅτι, τί μοι ὅτι
 τῆς τῆς πρὸς; τί δὲ μοι ὅτι
 τοῦ, τῆς τῆς ἢ δὲ ἀπὸ
 μου; τί δὲ μὴ ἐγὼ, καὶ γυν-
 ναικῶν καὶ ἑμείων; τὸ δὲ μοι
 μετὰ τὴν συμφορὴν ἔσεται, εἰ
 μὴ ἐγὼ πᾶσαν ἀντί τῶν κα-
 νοῦ ἀπὸ τῶν μου. ὡς μετὰ
 μέγιστα ἔργον ἀπὸ τῶν μου, τὸ
 μοι πάντα φόβον ἰκτίου.

τάδε

scar. Haec mihi magna verò calamitas erit, nisi omnem malā
 easam à me amoveam. Quare necesse est magnum peragere
 me facinus, quod mihi metum omnē hunc subleuet ac curet.

Haec

babus, statim precari cepit,
 multis obtestans Regem, ne
 se mitteret, neve sibi crede-
 ret pecuniam multò suis fa-
 cultatibus maiorem, deinde
 ὁ uxorem, ὁ opus sacrum.
 Caterùm illud formidabats
 ne quando progressu tempo-
 ris zelotypia erga Stratoni-
 een ipsi pareretur, et quam
 solus inde abducturus erat.
 Caterùm vbi illum haud-
 quaquam permouit, suppli-
 care iterum cepit, quo sibi
 spatium septem dierum per-
 mitteret, ac deinde vbi ea
 perfecisset, quibus maximè
 opus haberet, ablegaret.
 Quod eùm facile impetrās-
 set, domum suam abiit, ὁ
 procidens in terram, huius-
 cemodi quaedam cum fletu
 eiulavit: O me miserum, quò
 mihi hac fide? quò mihi au-
 tem via ista, quam nunc po-
 stemum aspiciam? Adole-
 scens equidem ego, ὁ cum
 muliere formosa profici-

τάδε ἄπορ, ἀτελεία ἰωντῶν
 ἰποῖν, καὶ ταυτῶν τὰ ἀν-
 δόσια, ἰς ἀρτίον μικρῶν κα-
 τίθετο, σμύρνην τε ἅμα καὶ
 μέλιτι, καὶ ἄποιοι θυώμα-
 σι, καὶ ἔπατα σφρηγίδι, τὴν
 ἐφόρει, σημερινῶν τὸ πρῶτον
 μα ἵητο. μετὰ δὲ, ὡς μιν ὁ
 Διοπορέων ἰδόντες, ἀπύομι-
 νος ἴς τὸν βασιλεῦσα, ποιη-
 τῶν παρόντων, διδοῖ τε ἅ-
 μα τὸ ἀρτίον, καὶ τὴν ἀφ᾽ ὅ-
 ὃ Ἰσποτα, τὸ δὲ μοι μέγα
 λαμπρὸν ἐν ὄτι οἰκίοισι ἀ-
 πικέτω, τὸ ἐν ἰατρῶν ἰπὸ-
 θεον. νῦν δὲ, ἐπὶ μιν ἀνελ-
 δὸν ἔρχομαι, παρὰ δὲ τὸδε
 ὄπισθεν, ὅν μοι ἀσφαλῶς
 ἔχων τὸδε γὰρ μοι χρυσῶ
 βέλτερον, τὸδε μοι ψυχῆς ἰ-
 μῆς ἀντάξιον, ἔστ᾽ ἂν ἂν ἰ-
 κωμαί, ὁδὸν αὐτῆς ἀποίσο-
 μαί. ὁ δὲ δεξιάμηνος, ἰτέρη
 σφρηγίδι ἰσημαίνετο, ἢ ὅτι
 ταμίησι φερόμεν ἐν τέλει-
 το. Κομβάβος ἦν ὄν, τὸ ἐ-
 πὸ τῆς δὲ, ἀσφαλῶς ὁδὸν ἔχων.
 ἀπύο-

annulo obsignavit, & quaestoribus afferendum & custodiendum tradidit. Combabus igitur post illa secutus iter peragebat.

Ceterum

Hac ita effatus, se ipsum inu-
 tilem ac mancum reddidit,
 amputatisq; virilibus, in an-
 gustum quoddam vasculum
 ea inclusit, myrrha pariter
 & melle, alijsq; odoramen-
 tis addiis. Deinde ubi & an-
 nulo, quem gestare solebat,
 obsignasset illud, vulnus cura-
 rabat. Postea vero cum ipsi-
 iam tempus videretur ut pro-
 ficisceretur, ad regem veni-
 ent, multis alijs presentibus
 dat illi pariter & vasculum,
 & dicit in hunc modum:
 Hoc ego vasculum, Domi-
 ne, inter preciosissima domi
 repositum habui, idque in
 primis amabam. Nunc aus-
 tem, quando magnum adeo
 iter ingredior, apud te depo-
 nam. Tu vero fac ut tutum
 ac custoditum mihi preser-
 nam hoc auro potius mihi
 est, eodemq; precio cum ani-
 ma ipsum aestimo: ut post-
 quam rediero, saluum & in-
 columne iterum recipiam. Ille
 vero acceptum altero quoq;

ἀπικόμενοι δ' ἐς τὴν ἰσθμὸν πόν-
 τιν, σπεύθη τὸν υἱὸν οἰκοδό-
 μοι· καὶ σφισι πρία ἔτι αἰν
 ἔφραδ' ἐξέγγειο, ἐν τοῖσι ἀ-
 πύθωνι τάπηρ ὁ Κομβάβ
 ὀρράδρι, ἢ Στρατονίη γάρ
 κρόνον ἐπὶ ποσσὸν σωόντα
 μιν ποθίερ ἀρχεῖο, μετὰ δὲ
 οἱ καὶ κάρτα ἐπιμύναο, καὶ
 λίουσι οἱ ἐν τῇ ἰσθμῷ, τὴν
 Ἡρω τυτίων ἀντιλὼ ἰθίλως
 ἔμ γνῶσαι, Κομβάβον ἐς
 ἰσθμὸν μὲν ἰούτα παθίερ μη-
 λαμῶ, Στρατονίην δὲ τίσαο
 ὄθι, ὅτι ὁ ῥηιδίως τὸν υἱὸν ὕ-
 πσιχεῖο. ἢ δὲ τὰ μὲν πῶτα ἐ-
 σωφρόνει, καὶ τὴν νῆσον ἐς
 κρυπτεῖ, ὡς ἢ οἱ τὸ λακὸν μέσον
 ἡσυχίης ἐγγεῖο, ἐς ἐμφανὲς
 ἐσπύχεῖο λαλαίσει τε δι' ἡμέ-
 ρης, καὶ Κομβάβον ἀνακαλίει
 το, καὶ οἱ πᾶντα Κομβάβ
 ἰσθμῷ, τὴν δὲ ἀμυχανίσοα τῇ
 συμφορῇ, ἀπρηπεία ἰνσιλὼ ἐς
 διψεῖο. ἀπὸ μὲν ἄρ τὸν ἔρω-
 τα

quàm ut regi silentio posset,
 accreuit, manifestè aded consciebatur, stebatq̄ continuè,
 ac Combabum vocabat, Atque illi tum omnia Combabus
 erat. Postremò quem cùm inopia consilij nullum huic ma-
 lo remedium inueniret, honestam atq̄ idoneam compellandè
 illius viam quærere cepit. Proinde cum alteri quidè vlli amo-

Ceterum cum iam ad Sa-
 cram civitatem venissent, æ-
 dem summa cura extruxe-
 runt: atque ipsi dum in ope-
 ra sunt, anni tres elabuntur,
 intra quos illa quæ Combab-
 bus tantoperè metuerat, eue-
 nère. Nam Stratonice post-
 quam ille multò iam tempo-
 re cum ea conuersaretur, a-
 mare illum cepit, mox etiam
 grauiter in illum ex amore
 insanijt. Et ferunt, qui Sacrà
 civitatem incolunt, Iunonem
 eius rei causam existisse: ac
 Combabum quidem ut bon-
 num virum haudquaquam
 latuisse: Stratonicen autem
 vltam esse, eò quòd non sta-
 tim ac faciliè ædem illam
 promississet. Porro illa prin-
 cipid quidem modestè ac
 temperanter se gerebat, mor-
 bumq̄ celabat: postea verò
 vbi malum illi hoc in maius

τα ὁμολογίαν ἐφελάσσει, αὐτὴ δὲ ἐπιχαρίαν ἠδελῶ, ἐπινοία ὧν τοιάδε, οἶνον ἰων-
 τῶ μιδύσσα, ἐς νόθους οἶ-
 ἔλθῃν. ἅμα δὲ οἶνον ἰσιόντι
 παρρησίῃ τὴ ἐστέρηται, καὶ ἡ
 ἀριτυχίῃ οὐκ ἔαρτα ἀσχή, ἀλλὰ
 τῶν προησομομένων, ἔ-
 κασα ἐς ἀγνοίῃ ἀναχωρία.
 ὡς δὲ οἱ ἰδοῦναι, καὶ ἰσῶναι
 ταῦτα. καὶ ἰπὴ ἐκ δειπνῶ ἐ-
 γήνους, ἀπινομοσύῃ ἐς τὰ
 οἰκία, ἐν τῷ Κομβάβος ἀ-
 δίξτο, λίσσῳ τῆ, καὶ γένων
 ἄπειρο, καὶ τὸν ἔρωτα ὡμο-
 νόθῃ. ὅθι τὸν τὴ λόγον ἀπυ-
 ὕως ἀπεθνήκει, καὶ τὸ ἔργον
 ἀνείνεντο, καὶ οἱ τῶ μιδύσσῳ
 ἐκάλει. ἀπεθνήκει δὲ μὲν
 τὴ καὶ ὁ ἰων τῶ ἐργασάσθαι,
 δεισας, πάντα οἱ νόθον ἐξί-
 φην, καὶ πᾶσαν τῶ ἰων τοῦ
 πᾶθῳ ἀπυνομο, καὶ τὸ
 ἔργον ἐς μίφῃς ἐνεκε ἰδῶς
 σα δὲ ἡ Στρατονίῃ, τὰ οὐκ
 νοτι

rem fieri abhorreret, ipsa
 autem aggredi illum coram
 verecundia prohiberetur,
 huiuscemodi quaedam ani-
 mo cogitare cepit, ut post-
 quam videlicet vino sese me-
 briasset, in colloquium cum
 illo veniret. ¶ Pariet au-
 tem cum vino ingredienti,
 & loquendi fiducia accedit,
 & non impetrasse quod pos-
 tularis, non ita magnus pu-
 dor est, sed eorum que agun-
 tur, singula in oblivionem
 retrò abeunt. Postquam igitur
 apud se ista constituerat,
 faciebat quoque: & cum ca-
 na peracta discessissent, ad
 ædes, in quibus Combabus
 diueriebatur, veniens, obie-
 stabaturque illum, & genus
 eius prehebsabat, & amo-
 rem fatebatur. Ille autem ora-
 tionem eius agrè ac difficul-
 ter admittebat, ipsumque opus
 detrectabat, denique & ebrie-
 tate illi exprobrabat. At ve-

rò cum illa nescio quod magnum malum in se ipsam facturum
 esse se miraretur, adductus meum, totam illi rem manifesta-
 sisse fecit, & quicquid à se ipse passus esset, enarrauit, ipsumque
 opus in lucem protulit. Videns igitur Stratonice ea que nunc
 quam

ποτε ἔλαβε, μάλιστα μὲν ἔ-
 τω ἰκάνως ἔσχετο, ἔρωτος δὲ
 ἑδαιμῆ ἐλάβετο, ἀπὸ πάν-
 τω οἱ σωρούσα, τὰν τῶν σα-
 ραυθίλων ἐποίητο ἔρωτος
 ἀπὸν ἄλοιο. ἔστ' ὁ ἔρωτος οὗτος
 ἐν τῇ ἱερῇ πόλει, καὶ ἐπὶ νυκ-
 τὶν ἔσχετο, καὶ ἀπὸ τῶν Γάλλων
 ἐπιθυμῶσι, καὶ καὶ αὐτοὶ Γάλλοι
 οἱ ἐπιμαίνονται, ἵνα τοῦτο
 ἀσπῆς, ἀπὸ σπῆσι τὸ ἔρω-
 μα λάρα ἱερὸν νομισθῆται.
 τὰ δ' ὅρα ἐν τῇ ἱερῇ πόλει ἀμφὶ
 τῶν Στρατονίλων ἑδαιμῆ τὸν
 βασιλεῦσα ἔλαβε, ἀπὸ πάντων
 ἀπὸν ἄλοιο καὶ κατὰ ἄλλοις, καὶ
 τὰ γινώσκον ἀπὸν ἄλοιο, ἐν
 τῇ τοῖσι πρὸς αὐτῶν, ἐξ ἀρε-
 τῆς τῶν ἱερῶν Κομβάδων με-
 ταλλῆς ἀπὸν ἄλοιο καὶ κατὰ ἄλλοις
 ἔρωτος ἀπὸν ἄλοιο, τῶν Στρατο-
 νίλων, ἐπὶ τῇ ἀπὸν ἄλοιο τῶν ἐ-
 δαιμῆ, ἀπὸ τῶν ἱερῶν πρὸς τὸν
 ἄνθρωπον, τῶν Κομβάδων κατὰ
 ἔρωτος, ἀπὸ τῶν οἱ ἐπιμαίνον-
 ται.

quam futura putaret, à su-
 rore quidem illi in præsens
 ita defluit, amoris autem
 haudquaquam oblita est, sed
 per omnia conuersando illi
 hanc quasi quandam conso-
 lationem amoris, cuius affe-
 ctum consequi nequiuerat,
 quærebat. Est autem amor
 hic in Sacra ciuitate, & ea-
 tiam nunc durat, ut Gallos
 quidem concupiscant mu-
 lieres, & vicissim Galli in
 mulieres depereant, neque
 tamen quisquam zelotypiæ
 siue amulatione aliqua com-
 mouetur, sed ipsi res hæc
 in primis sacra censetur.
 Porro hæc in sacra ciuita-
 te circa Stratonicen ita ge-
 sta, regem haudquaquam
 latuere, sed complures ve-
 nientes, accusabant illos, &
 quæ facta essent, commemo-
 rabant. Quo circa dolore ac-
 census, ab opere, quanquam
 adhuc imperfecto Combabū

reuocauit. Alij autem sermonem quendam neutiquam verum
 recensent, quod videlicet Stratonice postquam ea conseq-
 uere expetiuerat, non potuisset, ipsa ad virum scribens, Com-
 babum videri accusari; tanquam qui ad stuprum ipsam soli-
 citasse

σαφ. καὶ τὸ Φάδραν Σθενε-
 βοίης οὐκ ἐλάτρουσι, καὶ Φάδ-
 ρης τῆς Κνωσσίης, ταῦτι καὶ
 Ἀσούειοις Στρατονίῳ μν-
 θολογῶσι. ἐγὼ δὲ μὴ ἄρ' ἔδδ' Σθε-
 νεβοίῳ λέβομαι, ἐδδ' Φά-
 δρῳ τοιαύτῃ ἐπιτελέσαι, ἢ
 τὸν Ἰσπόλυτον ἀπρὸς ἐπὶ
 θεῖ Φάδρῃ. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐξ-
 τωθεὶ καὶ ἐγγύθι. ὡς δὲ ἢ ἀγ-
 γελίῃ ἐς τὴν ἰσθμὸν πόλιος ἀ-
 πικεῖτο, ἔγνω τὸ ὁ Κομβάβ
 τὴν αὐτίλῳ, θαρσύνων τὴν
 ὄτι οἱ ἄπρὸς οἰκοὶ ἰδίως
 το. καὶ μὴ ἐλθόντ' αὐτὸν βασι-
 κὸς αὐτίκα μὲν ἰδὼς τε, καὶ
 ἐμφρῶν ἔχε. μετὰ δὲ, παρ-
 ρέντων οἱ τῶν φίλων τοὶ καὶ
 τότε περιπομπῶν Κομβά-
 β' παρρησίῳ, παραγὰν
 ἐς μέτρον, καὶ ἡγορεῖται ἀρχι-
 κὸν οἱ μοιχίῳ τε καὶ ἀνοπα-
 σίῳ πρὸς φρεῖ, καὶ τὰ δὲ λευκο-
 παθεῖται, πρὸς τὴν ἐπιπέδῳ ἀ-
 νικαλέτο, λέγων τεισὰ Κομ-
 βάβον ἀδιδέμεν, μοιχόν τε ἰόν-
 τα, καὶ ἐς οὐσίαν ὑβείσαντα, καὶ

citasset. Et quod Graeci de
 Sthenebœa dicunt, & de
 Phadra Cretensi, hoc idem
 & Assyrii de Stratonice con-
 fiteantur. Ego quidem igitur
 neque Sthenebœam cre-
 do, neque Phædræ Italia
 perpetrasse, si modo Hip-
 polytum Phædra verè ama-
 vit. sed hæc in medio, ita ut
 sunt, relinquamus. Cate-
 rum tibi nunciûs in Sacra-
 mentum pervenit, Comba-
 bus & causam revocatio-
 nis agnovit, & animo fiden-
 te ad regem abiit: nam illi
 defensio domi relicta e-
 rat. Ac venientem ipsum con-
 tinuò rex comprehendi ius-
 sit, & in custodia tenuit.
 Postea autem presentibus a-
 micis, qui tum quoque vñd
 adfuerant, quando Comba-
 bus emitebatur, adductum
 illum in mediû accusare cœ-
 pit, adulteriumq; & interna
 perantiam vitæ obiecit. Ad-
 modum autem graviter com-
 motus & fidem inuocabat

& amicitiam, dicens tripliciter Combabum iniuriam fecis-
 se, ut qui & adulterium commisisset, & fidem fregisset, &

ἐς θεὸν ἀσθέντα, τῆς ἐν ᾧ
 ἐργῶ τοιάδε ἐπρυξέ. πολλοὶ
 δὲ παρῆσαν ἡλίχου, ὅτι
 ἀναφανδὸν σφίας ἀπὸ τοῖς
 αἰσιωντάς ἔδου. πάνσι δὲ
 τῆλ' ἰδούσι, αὐτίκα θνήσκει
 σκαρ Κομβάβου, θανάτῳ ἀ-
 ξία ἐργασμῶν. ὁ δὲ τίως ἦ
 ἐσκήν, λέγων ὅδε ἐπὶ δὲ ἦ-
 δυις τὸν φόνον ἦγε, φθί-
 ξατό τε, καὶ τὸ λαμπύριον ἦ-
 ται, λέγων ὡς ἀναρῆα μιρὸν
 ἦσε. ὁ δὲ γάμων ἦν κα, ἀλ-
 λὰ ἐκένων ἐπιθυμῶν, τὰ οἱ
 ἀπὸν παρῆκα. πῶς τὰ
 δὲ ὁ βασιλεὺς λαλέσας τὸν
 ταμίλ, ἐπέλασε ἐνέκα, τὰ οἱ
 φθέρειν ἔδωκε. ὡς δὲ ἔνεκε,
 αὐσας τὴν σφρηγίδα ὁ Κομ-
 βάβ' ἔτα τε ἐνιόντα ἐπέθε-
 ξε, καὶ ἐωντὸν ὅποια ἐκτόν-
 θει, ἔλιξε τε. ὁ βασιλεὺς τὰ
 δὲ τοιῶν ὀρῶσθεων, ἐν τε
 με τὰ τὴν ὁδὸν ἐπέμπε, ἀ-
 κωρῆον. ἢ ἐπὶ με ἀραγκάιν
 μεγάλην ἐκ σέο λατῆλαθε,
 τοιάδε

in deam impiam fuisset, in
 cuius opere huiusmodi per-
 petrasset. Multi autem ad-
 stantes coarguebant ipsum,
 quòd videlicet manifestè vi-
 dissent ipsos mutuo congre-
 dientes. Omnibus itaq; pos-
 tremò videbatur quamprimùm
 morte afficiendus esse
 Combabus, ut qui capitalia
 peregisset. Ille verò haeste-
 nus quidem stabat, nihil di-
 cens, postquam autem ad sup-
 plicium & cædem iam duce-
 batur, tum demùm loqui cœ-
 pit, & depositum vasculum
 repositit, illud addens,
 quòd nò contumeliæ aut nu-
 ptiarum causa interficeret i-
 psam rex, sed quòd ea quæ
 abiens apud illum deposuif-
 set, hoc pacto retinere cupes-
 ret. Ad hæc igitur rex, voca-
 to quaestore, iussit offerre ea
 quæ custodienda ei tradidif-
 set. Ille ubi attulit, resigna-
 to Combabus sigillo, ea quæ

τοιάδε ἐπιτέλεις, ἰσθλὰ μὲν
 ἐς δούλοῦτά, ἐμοὶ δὲ οὐκ ἀν-
 τυχεῖα, τοιόςδε μὲν τοὶ ἰσθρῶν,
 ἀνδρῶν ἐπ' ἀδινίλῳ ἰγκαλιό-
 μαι. ὁ δὲ πῶς τάδε θαμβή-
 σας, πρὸς ἐβαλε τί μιν, καὶ
 διακρύων ἅμα ἔλεγε, ὁ Κομ-
 βάβε, τί μὲγα λατρῶν ἀρ-
 γύσασο; τί δὲ σωτῆρῶν ἔτω
 ἀακίλιον ἔργον μοῦ; Ἄν-
 δρῶν ἔπρηξας; τὰ οὐ πάμ-
 πορῖπαινω, ὃ σχετικὸς πρὸς
 τοιάδε ἔγχευ, οἷα μήτε οἱ πα-
 θείην, μήτε ἐμὲ ἰδέσθαι ἄφει-
 λῆ. ἔ γάρ μοι ταύτης ἀπλο-
 γίης ἔδει. ἀπ' ἐπὶ δαίμων
 τοιάδε ἴδεις, πρῶτα μὲν σοι
 τίοις ἐξ ἡμέων ἔσειαι, αὐτίκων
 συνοφαντέων ὁ θάνατος, με-
 τὰ δὲ μὲγαλῆ δουρὶ ἀπίξαι-
 ται, χυσοῦς τε πομπὴ καὶ ἄρ-
 γυρ. Ἄπειτ, καὶ ἰσθρῶν
 Ἀσσυρία, καὶ ἵπποι βασιλῆοιο.
 ἀπίξαι δὲ παρ' ἡμέας ἄνω
 ἰσαγγί, ὅδε τις ἀπέρ-
 ξασε ἡμῶν ὄψι. οὐ δ'
 λέω γυναικὶ ἅμα ἀνύσομαι.

τάδε

Accedes autem ad nos inuocatus, neq; te quisquam à nostro
 conspectu prohibebit, ne si cum vxore quidem vnà concumbā.
 Atque

talia peregi, vitia quidem
 domino, mihi verò non ita
 felicia ac bona. At verò tas
 lis cùm sim, tamen contu-
 melia in virum coniugem
 accusor. Ille autem ad hæc
 stupefactus, amplexatus pa-
 riter ipsum est, & dixit.
 O Combabe, cur magnum
 hoc malum perpetrāsti?
 cur autem teipsum indigno
 aded facinore solus viro-
 rum deformāsti? Non ita
 profusum laudo hæc, ὁ in-
 felix, qui italia quidem sua
 stinisti, qualia vrinam ne-
 que te pati, neque me aspi-
 cere vnquam contigisset.
 Neque enim ista apologia
 mihi opus erat. Verunta-
 men quando Deus quispiam
 hæc ita voluit, principio
 quidem tibi ultio à nobis es-
 rit, mors videlicet ipsorum
 sycophantarum: postea au-
 tem maxima dona tibi ve-
 nient, aurumq; multum, &
 argentum immensum, & ve-
 stes Assyria, & equi regii.

Atque

τάδε ἐπὶ τῆ ἄμα, καὶ ἰ-
 ποίη. καὶ οἱ μὲν ἀότικα ἐς
 φόνον ἤγοντο. ὧ δὲ τὰ δώ-
 ρα ἰδέσθω, καὶ ἡ φιλή μέ-
 ζων ἐγγόνε. ἰδοὺτε δὲ ἰδοὺτε
 ἐτι Ἀσσυρίων, Κομβάδω σο-
 φίλῳ καὶ Ἀνδαμονίλῳ ἡκελ. ὧ.
 μετὰ δὲ, ἀτησάμῳ ὧ ἰκτε-
 λήσα τὰ νείποντα ὧ νηῶ, ἀ-
 τιλέα γάρ μιν ἀφελόπι,
 αὐτὸς ἐπέμπεδ, καὶ τὸν τε
 νηὸν ἐξετέλεισε, καὶ τὸ λοιπὸν
 αὐτῷ ἔμπε. ἔδωκε δὲ, ὁ
 βασιλεὺς ἀρετῆς τε καὶ ἀρε-
 γείους ἔνεκα, ἐν ὧ ἱρῶ ἰσά-
 να χάλκρον. καὶ ἐσι ἐς τι-
 μέδ ἐν ὧ ἱρῶ Κομβάδῳ
 χάλκῳ, Ἐρμολέως τοῦ Ρο-
 θίω ποίημα, μορφὴν ἴδουκί-
 γων, ἰδοὺτα δὲ ἀνδρῶν ἐ-
 χα. λέγειται δὲ τῶν φίλων τὸς
 μάστιξ οἱ ἀνοήοντες, ἐς πα-
 ραμνήλῳ τοῦ πάθῳ, ἑοι-
 νονίλῳ ἐλέθῳ τῆς συμφορῆς.
 ἔτι μορφὴ ἰωνῶος, καὶ δία-
 ταρ

stitum autem virilem gerens.

Feruntur autem amici il-
 lius, qui maximè erga ipsum benevolentia affecti fuere, in
 solatium eius, quod passus ille fuit, eiusdem affectionis so-
 cietatem plerò sibi elegisse. Nam seipsos castrarunt, &

CCC 4 eandem

Atque hæc quidem dixit pa-
 riter & fecit. Ac illi qui-
 dem continuò ad suppli-
 cium & eadem ducebantur,
 huic autem dona daban-
 tur, amicitiaque hæc ma-
 xima conciliata fuit. Vide-
 batur autem nullus Assy-
 riorum ampliùs Combabo
 neque sapientia, neque felici-
 tate similis esse. Postea ve-
 rò cum postulasset ut sibi
 liceret eadem, quantum eius
 reliquum erat, absoluerè,
 imperfectam enim ipsam re-
 liquerat, rursus mitteba-
 tur: ac eadem quidem ille
 absoluit, & reliquam etas-
 tem ibi peregit. Dedit au-
 tem illi rex, virtutis pari-
 ter & beneficentiæ causa,
 ut æreus in templo statue-
 retur. Stat itaque præmij
 & honoris causa in templo
 Combabus æreus, Hermo-
 elis Rhodij opus, forma
 quidem mulieri similis, ve-

τὰρ πῶ αὐτῶ ἑάνο διαι-
 τίοντο. ἄποσι δὲ ἐρολόγι-
 οῖσι ἐπὶ τῷ πράγματι, κέ-
 ζοντο, ὡς ἡ Ἡρῆ φιλίουςα
 Κομβάβου, πομποῖσι πῶ το-
 μῶ πῶ νύουρ ἔδωκε, ὅπως μὴ
 μοῦδ' ἐπὶ τῇ ἀνανδρείῃ
 ἀνέοιτο. τὸ δὲ ἔθ' τοῦ-
 το, ἐπὶ αὐτῶ ἀπαξ ἔχοντο, ἔτι
 νῦν μένει. καὶ πομποῖ ἐκά-
 σου ἔτι ἐπὶ τῷ τάμονο-
 τα, καὶ ληθῶνται, ἔτι
 Κομβάβου παραμυθιόμοι,
 ἔτι καὶ Ἡρῆ χασσιόμοι.
 τάμονοτα δὲ ἔν, ἰδιῶτα
 δὲ οἱ δὲ οὐκ ἔτι ἀνδρῶν ἰε-
 χουσι, ἀπᾶ καὶ ἑματὰ τε
 ζωακῆια φορέουσι, καὶ ἔρ-
 ζα ζωακῶν ἐπιτελέουσι.
 ὡς δὲ ἐπὶ ἡκουορ, ἀνακί-
 ται καὶ τουτίων ἐς Κομβά-
 βουρ αὐτίθ. σωγνάχθῃ γάρ
 οἱ καὶ τὰδε. ξένη γὰρ ἐς
 πανῆνερ ἀπικόμενη, ἰδοῦ-
 σα καλὸρ τε ὄντα καὶ ἰδιῶτα
 ἔτι ἀνδρῶν ἰχουσα, ἔρωσι μὴ
 ζῆλο ἔσχε. μετὰ δὲ μαθοῦ-

σα
 conuentum veniens, cum vidisset & corpore formosum
 esse, & vestem præterea virilem habere illum, magno e-
 ius amore captâ est. Postea autem ibi cognouit euitatum
 atque

eandem cum illo viuendâ
 consuetudinem tenuerunt.

Alij autem inter sermones
 factos de hoc facio ita tra-
 dunt dicentes, quod Iuno
 quum amaret Combabum,
 multis castrandî cupiditas
 tem in mentem immiserit,
 ne videlicet solus ille ob vi-
 rilitatem amissam lugeret.

Ceterum consuetudo illa
 postquam semel cepit, e-
 tiam nunc manet, & multi
 quotannis in templo hoc cas-
 trantur & emasculantur,
 siue Combabum hoc πα-
 ἔο consolantes, siue etiam
 Iunoni gratificantes. Ca-
 strantur autem illi, vestitium
 verò virilem amplius nò ha-
 bent, sed & muliebria indu-
 mēta gerunt, operâq; mulie-
 rum perficiunt. Ceterum,
 ut ego audiui, refertur &
 huius rei causa in Cōbabum.
 Nam illi etiam hoc accidit.
 se traditur. Peregrina qua-

dam mulier ad solemnem

ἡ ἀτιμία ἰόντα, ἰωντῶ δις
 ἀράσατο. ἐπὶ τοῖσι Κομβά-
 βος ἀθυμίῳ, ὅτι οἱ ἀτυχίως
 τὰ ἐς Αφροδίτῶν ἔχρα, ἐδῆς
 τα ζωαυγίλω ἰνιδύσατο, ὁ-
 κως μνηστοί ἐτέρη ζωὴ ἴσα
 ἔπαταίω. ἥδε αὐτῆ Γά-
 ροισι σολῆς θυλείης. Κομβά-
 βου μὲν μοι πῆσι τοσάδε ἀ-
 ρήσω, Γάμων δὲ αὐτῆς ἐγὼ
 ἠόρω ὑσέρω μινύσομαι, ἑ-
 μῆς δὲ ἀλῆων, ὅπως τάμνον-
 ται, ἢ Ἰαφῆς, ὀκοίλω θάπλον,
 καὶ ὅταν ἐνικα ἐς τὸ ἱερὸν οὐκ
 ἐσέρχοντα. πρότερον δὲ μοι
 θυμὸς ἀπῆν θεοῖς τε πῆσι τῶ
 κῆρ ἢ μεγαθίος, ἢ δῆτα ἱέρω.
 ὁ μὲν χῶρ ὅ αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱ-
 ερὸν ἱδύεται, λόφος ἐστὶ, κέεται
 ἢ κατὰ μίσση μάλιστ' ἢ πόλι-
 ὅ, ἢ οἱ τέχρα δοῖα πικεῖα-
 ται. τῶν ἢ ταχέων τὸ μὲν ἀρ-
 χῆων, τὸ δὲ οὐ ποτὸν ἡμίωρ
 πρὸνύτερον. τὰ δὲ πεπύ-
 λωα τῶ ἱερῶ ἐς ἀνέμων βορέλω
 ἀπῆκυνται, μέγα ὅ ὄσον
 ἢ ἐκατὸν ὀργῆων. ἐν τῷ τοῖσι
 τοῖσι

dem vetustus est, alter aut non ita multo ante nostram aetatem
 factus. Vestibula verò templi versus Aquilonem ventū seor-
 sim directa sunt, altitudine centum propè passuum. In his &

atque inutilem esse, sibi ipsi
 mortem consciuit. Ob quæ
 Combabus mærore affectus
 quod ea quæ ad Venere per-
 tinent, infelicitèr illi cede-
 rent, vestem muliebrem in-
 duit, ne qua mulier posthac
 eodè modo deciperetur. Et
 hæc causa est cur Galli ve-
 ste muliebri vtuntur. Ac de
 Cambabo quidem tantum
 mihi dictum sit. a De Gallis
 autem iterum in sequenti-
 bus mentionem faciam, pu-
 ta de castratione ipsorum,
 quo pacto execentur, & de
 sepultura, quali sepeliantur:
 præterea & cuius gratia in
 templum non ingredientur.
 Prius autem animus mihi est
 & de positu ædis dicere, &
 de magnitudine. Atque igi-
 tur dicam. Locus quidem
 ipse in quo templum conse-
 cratum est, modicus quidam
 collis est. Iacet aut in mediâ
 quasi ciuitate, cingiturq; mu-
 ro duplici, quorū alter quis

τοῖσι πεπυλαίοις ἢ οἱ φαλα
 δοῖς ἐάσει, τοὺς Διονύσου ἢ
 φασὶν ἠλικίῳ καὶ οἴδ' ἡρι-
 ποσίῳ ὀργίζωρ. ἐς τοῦτων
 τῶν ἑνα φατῶν ἀνὴρ ἑκάστου
 εἶτις ἑὸς ἀνέρχεται, οἴκῃ
 τὴν ἀπὸ τοῦ φατῶν χόρον
 ἔπιε ἡμῶν, ἀτίη δὲ οἱ τῆς
 ἀνόδου ἡδὲ λέγεται οἱ μὲν
 πομοὶ νομίζουσι, ὅτι ὑψὲ βί-
 σι θεοῖσι ὁμιλεῖ, καὶ ἀγαθὰ
 πάσῃ Συρίῃ ἀτίη, οἱ δὲ τὸν
 χόρον ἀρχοῦν ἑπαύουσι ἀν-
 δροῖσι δὲ δοκέει καὶ τὰ δὲ Δω-
 παλίῳ ἢ ἑμῶν ποικίλῃ, ἐς
 κένυς ξυμπορῆς μνήματα, ὁ-
 κότῃ οἱ ἀνθρώποι ἐς τὰ ὄρη,
 ἢ ἐς τὰ περιμήκεια τῶν ὄρη
 δρέων ἦσαν, τὸ πομῶν ὑ-
 δρω ὀρῶ δέονται. ἑμοὶ μὲν
 ὦν καὶ τὰ δὲ ἀπίθανα, ἄσ-
 κῆν γὰρ μὲν Διονύσου σφέας
 καὶ τὰ δὲ ποικίλῃ. συμβά-
 λουμι δὲ τοῦτοισι φατῶν
 ὅσοι Διονύσου ἐχέουσι ἐρῶσι
 σι φατῶσι, καὶ ἀνδρας ξυμ-
 βουνοὺς καθίστουσι ὅτῳ μὲν ἑμ-
 πα, γὰρ οὐ ἐρέω. δοκέει δὲ ὄρ-
 μοι

etiam viros quosdam ligneos collocant. cuius id autem gra-
 tia, in praesentia non dicam. Videtur mihi itaq; etiam hic ad
 imita.

Priapi stant, quos Dionysius
 dedicavit, trecentorū etiam
 isti circiter passuum. In ho-
 rum unum vir quispiam sin-
 gulis annis bis ascendit, ha-
 bitūque in summitate eius
 per tempus septem dierum.
 Ascensus autem istius causa
 talis refertur: Complures
 quidem putant quod in suba-
 limi cum dijs sermones con-
 ferat, & toti Syriæ bona
 ab illis postulet. Nam illos
 expropinquo preces facilius
 exaudire. Cæteris autem
 placet etiam hæc Deucalio-
 nis gratia fieri, in memoriam
 eius calamitatis, quando ho-
 mines passim in montes &
 in altissimas arborum ascen-
 derunt, aquarum inundatio-
 nem metuentes. Mihi quidem
 igitur etiam ista nō satis ve-
 risimilia videntur. Existi-
 mo enim certè Dionysio i-
 psos etiam ista facere. Con-
 iecturam autem inde capio,
 Phallos siue Priapos quicun-
 que Dionysio erigunt, in ipsi-

αἰοὶ καὶ ὄδῃ ἐς ἱεῖνον μημί-
 σιν τοῦ ξιδίνου ἀνδρὸς ἀνέρ-
 χουσα. οἱ δὲ ἢ ἀνοδ' ὅ τοις
 δὲ σαρή μακρῆ ἰωυτόν τε
 ἄμα ἢ τὸν φακὸν περὶ ἀλ-
 λα, μετὰ δὲ ἐπιβαίνα, ξύ-
 λων πεσφύων ὡ φακῶ, ὁ-
 κίσσον ἐς χόρην ἀρου πο-
 δὸς, ἀνὼρ δὲ ἄμα ἀνα-
 βαίνα τὴν σαρήν ἀμφοτέ-
 ρωθεν, ὅπως περ λυιοχέων.
 εἴδῃ τις τόδε μὴ οὐκ ὄπωπε,
 ὄπωπε δὲ φουμβοβαίοντας,
 ἢ ἐν Ἀραβίῃ ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ
 ἄλλοι κού, οἱ δὲ τὸ λέγω, ἐ-
 πιὰρ δὲ ἐς τὴν ὅ ἵκηται τῆς
 ὀδοῦ, σαρήν ἐπιπλῶ ἀφῆς,
 τὴν αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύ-
 τω, ἀνέλκει τῶν οἱ θυμὸς ξύ-
 λα καὶ ἱμάτα καὶ σπόρια ἀ-
 πὸ τῶν ἑβλῶ σωδέων, ὁκοί-
 λω κακίλω, ἰξάνα, μίμνα τὴ
 χόνον, τὸν ἄπορ, ἡμυρῶν
 ποιοὶ δὲ ἀπικυρόμφοι χυ-
 σόρ τε ἢ ἄργυρον, οἱ ἡ καλ-
 κὸν κομίζουσι, εἴτ' ἀφῆτες
 ἱεῖνον

imitationem lignei illius vi-
 ri ascendere. Porro ascensus
 iste in hunc modum illi fit:
 Catena longa seipsum pa-
 riter ὅ Priapum circun-
 dat: deinde ascendit in li-
 gna quædam ex ipso Priapo
 pronuntia, spacio, quan-
 tum ad summum capien-
 dum pedem sufficit. Ascen-
 dens autem pariter ὅ cate-
 nam utrinque attollit, hanc
 perinde vi auriga habenas,
 moderans. Quod si verò
 quispiam istud non vidit, vi-
 dit autem eos qui palmas
 conscendunt, siue in Ara-
 bia, siue in Aegypto, siue
 alio aliquo loco, intelligit
 facile quòd dico. Cæterum
 postquam ad summum per-
 uenit, aliam quandam cate-
 nam, quam ipse secum ha-
 bet, demittens, longam qui-
 dem illam, attrahit sursum
 quæcunq; libet, ligna vide-
 licet, ὅ vestes, ὅ vasa: ex
 quibus sedem componens.

perinde ac nidum aliquem, in illa se collocat, manetq; ad id
 tempus dierum quod dixi. Multi autem venientes, aurumq;
 ὅ argentiū, quidam etiam æs afferunt, deinde ante illum
 appositis

κινεῖνον πρόδι κέλευθα, ἀνιά
 σι ληγοντὸν τὰ οὐνόματα, ἔ-
 κας ὁ παρσιῶς δ' ἄκ' ὁ ἔ-
 πα ἀγγέλια. ὁ δὲ δεξιάμβ' ὁ
 τοῦνομα, ὀρχωνδὺς ἐς ἐκαστον
 ποίεσται. ἅμα δ' ὀρχωνδ' ὁ
 κροτῆα ποίημα χάλκρον, τὸ
 ἀείδεται μέγα κη' κη' κη', λιγύ-
 ὀρχον, ὀδδα δὲ οὐδ' ἀμα-
 ἔν γάρ μιν ὕπν' ἔλη πο-
 τὲ, σκορπί' ἄνιδν ἀνεγέ-
 γαστε, κη' ἀσκήα ἐργάστου,
 κη' οἱ ἕδε ἢ λυμὶν τοῦ ὕπνου
 ἐπιπέταται. τὰ μὲν ἄν' ἐς τὸν
 σκορπίον κυθδοντα, ἰράτε
 κη' θροπριπία, ἃ δὲ ἀπριπία
 ἐσι, οὐκ ἔχω ἰράτε. δονία
 δὲ μοι, μέγα ἐς ἀγροντιλῶ
 συμβάματα κη' τῆς πλάσι' ὁ
 ἢ ὀρρῶδιν. παροβατέων μὲν
 δὲ ὅτι τοσαῦτα ἀρκήα. ὁ
 δὲ ἄνδρ' ὀρῆα μὲν ἐς ἡκτιον
 ἀνιόντα, ἔδ' ὁ δὲ κη' ἰρα-
 σιλῶ ἐσι, ὄμοιοις υἱοῦς ἐν
 λαπίη ποίεσται. ἔδ' ἡ μέγα
 ἀν ἀνίκα ἐκ τῆς, μέγα δ' ὀρ-
 γήεον δυοῖν, ἐπὶ δ' ὁ ἄνδρ' ἐκ-
 κῆαται,

quales sunt quas in Ionia aedes adificiant. Basis magna pro-
 tenditur, altitudine duorum passuum, supra quam aedes posita
 est.

appositis atque ibi relicti il-
 lis abeunt, unusquisque nos
 men suum edentes. Adstans
 autem alius quidam, sursum
 renunciat. Ille igitur acce-
 pto nomine, preces pro vna
 quoque facit. precando au-
 tem pariter et areum quod-
 dam tintinabulum pulsat,
 quod motum, grauius atque
 asperè sonat. Dormit autem
 haudquaquam. nam si som-
 nus ipsum capiat aliquando
 Scorpius ascendens excitat
 ipsum, atque indignè afficit.
 Et haec illi poena somni pro-
 posita est. Quae igitur de
 scorpio tradunt, sacra qui-
 dem sunt, et dijs conuenien-
 tia: vtrum autem vera sint,
 dicere non possum. Ceterum
 quantum mihi videtur, non
 parum ad vigilantiam con-
 ducit et cadendi metus. Ac
 de consecratoribus Priapū
 tantum dixisse satis est. Por-
 rō τ' aedes ipsa ad solem qua-
 dem afficit orientem: for-
 ma autem et opere talis est,

πύλαται, ἀνοδῶς αὐτῶν λί-
 θου ποιήσεται, οὐ κάρτα μα-
 κρῆ. ἀνελθόντι δὲ θαύμα μὲν
 καὶ ὁ πρόνη ὄμιζα παρί-
 χται, θύρῃσι τε ἡσκηται χυ-
 δίοισι. ἔνδοθεν δὲ ὁ υἱὸς χυ-
 σοῦ τε πομποῦ ἀπλάμπεται,
 καὶ ἡ ὄροφὴ πᾶσα χυσοῦ, ἀ-
 πόφα δὲ αὐτοῦ ὀδρῆ ἀμβρο-
 σίη, ὀκείη λήγεται τῆς χάριτος
 τῆς Ἀραβίης, καὶ σοὶ τηλόθεν
 θῶν ἀνιόντι πλοῦθαί μενοι.
 ἰὼ κάρτα ἀγαθῶν, καὶ ἡρᾶς
 τῆς ἀνίης, οὐδ' ἀμα λήγεται,
 ἀπὸ σοῦ τὰ τε ἔματα ἰς πο-
 λὸν ἔχει πλὴν νοσιῶν, καὶ οὐ
 ἰς βάμπαν αὐτῆς μνήσεται.
 ἔνδοθεν δὲ ὁ υἱὸς οὐκ ἀπό-
 ἰσι, ἀπὸ ἰς τοῦτορ θάλα-
 μι ἄπ' ὄρω ποιήσεται, ἀνο-
 δῶ, καὶ ἰρᾶ αὐτῶ ὀλίγη, θύ-
 ρῃσι δὲ οὐκ ἡσκηται, ἀπὸ ἰς
 ἀντίορ ἅπας ἀναπλάται.
 ἰς μὲν ἄρ' τὸν μίζαν υἱὸν
 πάντων εἰσέρχοντα, ἰς δὲ
 τὸν θαλαμὸν οἱ ἰρέων μου-
 νορ, οὐ μίρ τοι πάντων ἰρέων,
 ἀπὸ

est. Ascensus autem in i-
 psam lapideus est, non ita
 longus: verum ubi ascen-
 deris, admirationem quidem
 & porticus ante eadem non
 parvam præbet, ianisque
 exornata aureis est. Intus
 autem ipsa aedes auro nul-
 to resplendet, & tectum io-
 tum aureum est. Odorem
 autem effragrat diuinum
 quendam, qualis fertur &
 terra Arabiæ esse. Ac tibi
 à longè ascendenti auram
 aspirat admodum suauem,
 & si rursus inde abeas,
 haudquaquam cessat: sed
 & vestes tuæ in longum vsu
 que eandem retinent, & tu
 in perpetuum quasi quan-
 dam memoriam eius tecum
 referes. Caterum ipsa aedes
 intus simplex non est, sed &
 penetrabile quoddam alterum
 intra se factum habet, in
 quod & ipsum ascensus mor-
 dicus est. Foribus autem
 exornatum non est, sed ex
 aduersò totum patet. In ma-

gnâ igitur eadem omnibus ingredi licet, in penetrabile autem
 sue cellam illam solis sacerdotibus, neque verò ijs omnibus,
 sed

ἀνὰ τοὶ μάρισα ἀγχιθιοὶ τὲ
 ἄσι, καὶ τοῖσι πᾶσα ἰς τὸ ἰ-
 ρὸν μάλιστα θεραπεύει. ἐν δὲ
 τῷ δὲ ἱεράτα τὰ ἔδρα, ἤτε καὶ
 Ἡρητὸν αὐτοῖ, Δία ἰόντα, ἐ-
 τέρω ὑνόματι ληγίσοι. ἀμ-
 φὼ δὲ χεῖροσι τὲ ἄσι, καὶ ἀμ-
 φὼ ἴσονται. ἀνὰ τῷ μῦθῃ
 πλω κούρω φορέσοι, ὃ ἵταῦ-
 ροιοι ἐφέρεται. καὶ δῦρα τὸ
 μῦθῃ τοῦ Διὸς ἀγαθία ἰς Δία
 πᾶντα ὄρη, καὶ κερὰν καὶ
 ὄματα καὶ ἔθλω, καὶ μιν
 οὐδὲ ἰθὺσιν ἀπὸς ἀνάσας.
 ἢ δὲ Ἡρη σκοπέοντι τοὶ πο-
 τῆα μορφήν ἐφανεία,
 καὶ τὰ μῦθῃ μῦθῃ πάντα, ἀπὲ-
 κία λόγῃ Ἡρη ἰσί. ἔχα δὲ
 τι καὶ Ἀθλωάνω, καὶ Ἀφρό-
 δίτης, καὶ Σελωάνω, καὶ Πέ-
 ρω, καὶ Ἀρτίμιδι, καὶ Νε-
 μέσι, καὶ Μοιρίων. χαρὶ
 δὲ, ἢ ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔ-
 χα, ἢ ἑτέρῃ δὲ ἄσπρατον,
 καὶ ἐπὶ τῇ κερὰν ἀκτινάς
 τε φορέα καὶ πύργον καὶ κε-
 σὸν, τῷ μούνῳ τῷ Οὐρά-
 νῳ

sed illis tantum, qui diuinum
 maxime sunt, quibusque om-
 nnis cura & studium in
 templum impenditur. In
 hoc autem adyto simulacra
 deorum posita sunt, Iano-
 nis videlicet, & quem Iouem
 existentem ipsi alio nes-
 scio quo nomine appellant.
 Ambo autem aurei sunt,
 amboque sedentes finguntur.
 Sed Iunonem quidem leo-
 nes portant. Iupiter autem
 tauris insidet. Atque adeo
 & Iouis quidem simulacrum
 per omnia Ioui assimilatum
 est, & capite, & oculis &
 sedendi habitu: nec ipsum
 alteri, ne si velit quidem, as-
 simulare potueris: Iuno au-
 tem, si propius contempe-
 ris, haudquaquam vnus spe-
 ciei formam præ se ferit.

Nam in vniuersum quidem,
 quod verè dixeris, Iuno est:
 ceteram habet quippiam &
 Minervæ, & Veneris, &
 Luna, & Rheæ, & Neme-
 sis, & Parcarum. Ac altera
 quidem manu sceptrum tenet, & iurim, & cestum habet, quo solam Vene-

ἴλιω κοσμίους· ἐπιτοδοθεὶς δὲ
 οὐ χρυσοῦ τε ἀπὸ περιπέρας
 τῶν, καὶ λίθοι κάρτα πολυ-
 τλήθων, τῶν ποικίλων, οἱ
 δὲ ὑδατωδῶν, ποικίλοι δὲ
 πυρρῶδῶν. ἐπι δὲ ὄνυχων οἱ
 Σαρδάσιοι ποικίλοι, καὶ ὑάκιν-
 θοι καὶ σμαράγδοι, τὰ ἔ-
 ρουσι Αἰθιοπιοί, καὶ Ἰνδοί,
 καὶ Αἰθιοπῶν, καὶ Μήδοι, καὶ
 Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλωνιοί. τὸ
 δὲ δὴ μέγιστον λόγου ἀξίον,
 ταῦτο ἀπηγύσσομαι· λίθον ἐ-
 πί τῆς κρητῆς φορέας, λευκὸς
 καλεῖται, ὄνομα δὲ οὐ τοῦ
 ἔργου ἢ σωτηρίας. ἀπὸ τούτου
 ἐν νυκτὶ σέλας ποικίλων ἀπ-
 λάμπεται, τὸ δὲ οἱ καὶ ὁ νυκτὸς
 ἄπας οἶον τὸν λευκοῖσι φαέ-
 νεται, ἐν ἡμέρῃ δὲ τὸ μὲν φέ-
 ρει ὁ ἀδελφὸς, ἰδὲ ἴλιω δὲ ἔχει
 κάρτα πυρρῶδῶν. καὶ ἀπο-
 θανμασόν ἐσι ἐν τῷ ξοάνῳ,
 ἴλιω ἐστὶν ἀντιῶ ἰσοπέρας, ἐ-
 σὶ ὄρη, καὶ μεταδίδουσι
 τὸ βλεμμα ἀπολουβία, καὶ
 ἴλιω ἀπὸ ἐπιπέδων ἰσοπέρας,
 ἴσα

rem cognomento caelestem
 exornant: foris autem & a-
 liud illi aurum circumpo-
 situm est, & lapilli valde pre-
 ciosi, quorum alij quidem
 candidi, alij autem carulei,
 multi verò etiam rufi. Præ-
 terea autem & Sardony-
 ches multi, & Hyacinthi
 & Smaragdi: quæ omnia
 afferunt Aegyptij, & Indi,
 & Aethiopes, & Medi,
 & Armenij, & Babylonij.

Quod igitur maximè memo-
 rabile est, id dicam: Lapi-
 dem in capite gerit, qui Ly-
 chnis vocatur. Nomen autem
 illi dedit operis effectus
 respondens. Ab hoc multis
 fulgor nocturno resplendet, tot
 itaque aëres ab eo perinde at-
 que lucernis collucet. Inter-
 diu autem ipsum quidem lu-
 men amittit, speciem autem
 præ se fert admodum
 igneam. Iam verò & aliud
 admiratione dignum in i-
 pso ligno deæ est. Si ex ad-
 verso steteris, ad te aspicit.

quod si inde transeas, visute sequitur, & si alius quispiam
 aliunde ipsam intuetur, eadem erga illum quoque facit.

Porro

τὰ καὶ ἐς ἑνάρον ἐκτίθεται. ἐν
 μίῳ δὲ ἀμφοτέρων ἔσται
 ξόανον ἀποχρύσον, οὐδὲ
 μὲν ἔστι ἀμοιοὶ ξόανοισι ἕ-
 κλον, τὸ δὲ μορφῶν ἰδίῳ
 οὐκ ἔχει, φορέα δὲ τῶν ἀπὸ
 θεῶν ἔδρα. καλεῖται δὲ ση-
 μίον καὶ τῶν αὐτῶν Ἀσου-
 ρίων, οὐδὲ τι οὐνοματῖον
 αὐτῶν ἔδεικτο, ἀλλ' οὐδὲ γινέ-
 σι ὁ αὐτοῦ πῶς καὶ ἔδρα ὁ
 λέγονται. καὶ μὴ οἱ μὲν ἐς Διό-
 νυσον, ἄλλοι δὲ Διωναίονα,
 οἱ δὲ ἐς Σεμίραμιν ἄγουσι
 καὶ γὰρ δὲ ἄν ἐπὶ τῇ κορυφῇ
 αὐτοῦ περιεστὴν γενέσθαι ἔφασ-
 κει, τοῦτο καὶ δὲ μὴ λέγεται,
 Σεμίραμιν ἔμψα τὸ δὲ
 σιμῖον. ἀφ' ἧς δὲ δὲ δὲ
 ἑκαστον ἐπὶ ὁ ἐς θάλασσαν,
 ἐς κορινθίαν, τοῦ ἑσπέρου, ὕδα-
 τος. ἐν αὐτῷ δὲ ὡς ἄν, ἐ-
 σόντων ἐν ἀριστῇ κίετα
 πρῶτα μὲν θρόνον ἑκείνῃ, αὐτῷ
 δὲ ἔδρα ἐκείνῃ. μόνον γὰρ ἑκείνῃ
 καὶ σελήνης, ξόανα οὐδὲ
 κύνες, ὅταν δὲ ἔσται ὡς νο-
 μισοῖσι, ἔσται καὶ τὸ δὲ ἔμα-
 θος. λέγουσι τοῖσι μὲν ἄλλοι
 οἱ οἱ

dū ita putent, didici id quoq; ego. Nam cæteris quidem dijs fas
 esse

Porro in medio inter vitrum.
 que, aliud quoddam simula-
 crum stat aureum, cæteris
 haudquaquam simile: for-
 mam quidem propriam non
 habet, aliorum autem deo-
 rum species gerit. Vocatur
 autem signum etiam ab ia-
 psis Assyrijs, neque illi no-
 men aliquod proprium po-
 suere: sed neque de genera-
 tione ipsius, neque de specie
 quicquam dicunt. Atque i-
 psium alij quidem ad Diony-
 sium, alij ad Deucalionem,
 alij ad Semiramidem refe-
 runt. Quando enim ὁ in
 vertice eius columba aurea
 insidet, ob eam videlicet rem
 tradunt Semiramidis illud
 signū esse. Proficiscitur au-
 tem bis quotannis ad mare,
 ad afferendam aquam eam
 de qua dixi. In ipsa autem
 aede ad sinistram ingredien-
 ti, stat principio solium Sol-
 is, ipsius autem effigies non
 adest. Solium enim Solis ὁ
 Lunæ simulacra non exhi-
 bēt: cuius autē gratia facien-

esse

θεοῖσι, ὅσοι μὲν ἔμψυχα, ξόανα
 ποιεῖσθαι οὐ γὰρ σφάραγμα φα-
 νεία πάντες τὰ ἑτέρα, ἢ ἰδίῃ
 ἢ ἰσχυρῶν, ἀλλὰ παρ' ἐναρ-
 γησὶν, καὶ σφίσι πάντες ὀφεί-
 σι. τοῖσι ὅτι αὐτὴν ξόανον γινώ-
 σκοντες ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ φανερῶσι,
 μὴ τὰ ἴδιον ἢ ἑθρόνον ἢ ἑλπί-
 ξόανον Ἀπόμωνος, ἐν οἷον
 ἐλάθει ποιεῖσθαι, οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι
 πάντες Ἀπόμωνά νεον ἢ ἑ-
 γλυτοῦ, ἢ προθύβλου ποιεῖσσι,
 μὲνοι ἴδιον ἢ Ἀπόμωνος γινώ-
 σκοντες ξόανον λαμβάνουσι, καὶ τὰ
 ἀποιοῦντες, ἐκ τῶν μὲν ἰσχυ-
 ρῶν, καὶ ἑλπίων ἢ κατηγορή-
 σι, καὶ ἄλλοι ὀνόματι Ἀπόμων-
 να ποιεῖσθαι θέλωσι ἰσχυροῦσιν.
 αὐτὴν δὲ δουλεύει ἀντίοισι, ἀδελ-
 φῶν μὲν ἀνὴρ ἔμψυχα, ἀντίοισι
 ποιεῖσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ ἑ-
 τέρα, ἴδιον ἢ νεον, ἀντίοισι ἰσχυ-
 ρῶν, ἐν δὲ καὶ ἄλλοι σφίσι
 ἢ Ἀπόμωνι λαμβάνουσι, μὲ-
 νοι Ἀπόμωνά ἑμαῖσι λαμβάνου-
 σι. ἔργον δὲ αὐτῶν ἑλπίων.

ἢ

esse aiunt simulacra fieri :
 neque enim illorum species
 aut formas manifestas om-
 nibus apparere: Solem au-
 tem & Lunam omnibus ef-
 se manifestas, neque quen-
 quam illos non videre. Qua-
 re quānam causam illo-
 rum effugiendorum esse, cum
 in aëre appareant? Ac post
 solium hoc, signum Apollia-
 nis positum est, non quale
 vulgo consuevit fieri. Nam
 cateri quidem omnes Apol-
 linem & iuuenem pu-
 tant, & cum prima lanugia-
 ne effingunt: soli autem isti
 & Apollinis barbati simula-
 crum effigiant. Atque hoc
 facientes, sibi ipsi laudi du-
 cunt, Græcos autem repre-
 hendunt, & alios quicumque
 Apollinem puerum fingunt
 & colunt. Causa verò i-
 psis videtur inscitia magna
 esse, cui nuperfectæ deorum
 formæ ac species fingantur.
 nam iuuenem esse ipsi ad-

huc nuperfectum existimant. Cæterum & aliud quiddam
 nouum Apollini suo affingunt. Soli enim Apollinem ve-
 sibus exornant. De operibus autem ipsius multa quidem

DDD

dicere

γὰρ μὲν ἔγω εἰπῶν ἱέρω δέ,
 τὸ μάστιγα θουμοδίστην ἄξιον.
 πρῶτα δὲ τοῦ μαντήδιου ἐπι
 μύθευμαι. μαντήτια ποικίλα
 μὲν παρ' Ἑλλήνων, ποικίλα δὲ
 καὶ παρ' Αἰγυπτίους, τὰ δὲ
 καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ ἐν τῇ
 δὲ Ἀσίᾳ ποικίλα εἰσι. ἀλλὰ
 τὰ μὲν οὐτὲ ἱέρω ἄνθρωποι οὐτὲ
 περὶ τῶν φερόμεναι, ὅθεν
 δὲ αὐτὸς τε λινέεται, καὶ
 τῶν μανθίλων ἐστὶν ἑὸν αὐ
 τουργία. πρῶτον δὲ αὐτὸς
 ἑὸς δέ. εὐτ' ἂν ἰδῆται
 θεομνηστῆρα, ἐν τῇ ἰδίῃ
 πρῶτα λινέεται, οἱ δὲ μὲν ἰ
 εῖον αὐτῶν ἀέρουσι, ἢν δὲ
 μὴ ἀέρουσι, ὁ δὲ ἰδὼν, καὶ ἐν
 μίσην ἐπι λινέεται. εὐτ' ἂν δὲ
 ἰπὸ δυνάτων φέρουσι, ἀγαθὸν
 αὐτοῦ, πάντων περιειδέων, καὶ
 ἐν αὐτοῦ ἐξ ἑτέρων μεταπηδέ
 ων. τὴν δὲ, ὁ ἀρχιερεὺς ἀν
 τιάσας, ἐπιβήτα μιν περὶ ἑ
 πάντων πηγμάτων, ὁ δὲ ἑὸν
 μὴ δὲ μιν ποιεῖν, ὁ πῶς ἀνα
 χωρεῖται

circa vertendo sese, & ab alio in alium subinde transibis.
 Postremò princeps sacerdotum supplicans interrogat illum
 de omnibus rebus. Ille verò si quid non vult fieri, recedat.

dicere possim, sed tamen
 eamodò dicam, quæ maxime
 admiratione digna sunt.
 Principiò itaque oraculi
 mentionem faciam. Atque
 oracula quidem multa tum
 apud Græcos, tum apud
 Aegyptios sunt, multa au
 tem & in Africa, & in A
 sia item multa: sed illa qui
 dem neque absque sacer
 dotibus neque absque in
 terpresibus responsa dant:
 hic autem Apollo & ipse
 per se mouetur, & vaticina
 nna ad plenam usque per
 se peragit. Modus autem eor
 um talis est. Postquam
 illi placium est vaticinari,
 in sede sua primùm moue
 tur, sacerdotes autem ipsum
 continud in sublime attol
 lunt: quòd si non attollant,
 ille & sudorem emittit, &
 se in medium etiam emo
 uet. At postquam illi sub
 euntes portant ipsum, cum
 & illos secum agit, circumspicit

ἄρτια, λέω δὲ τι ἑπαινεῖν, ἃ,
 καὶ ἐς τὸ πρόσω τοῦ θεοῦ
 ποῦντας, ὅπως περιλάτρουσαν
 οὗτω μὴ οὐαχέρονται τὰ θε-
 σφατα, καὶ οὕτω ἰδὲν ποῦ-
 γμα οὐδὲν, οὕτω ἴδιον τότου
 ἔνθεν ποῦνται. μέγα δὲ καὶ
 τοῦ ἔτι. ὅτι ποῦ καὶ τῶν ἰ-
 ρίων αὐτοῦ ποῦνται, καὶ ὅ-
 κότε οὐκ ἔλθουσι. λέγω δὲ καὶ
 τοῦ σιμύτου ποῦνται, λέγω καὶ
 μιν ἀποδύμετον, τὴν ἄπορ ἀ-
 ποδυμίου, ἰρῶν δὲ καὶ ἀπορ, τὸ
 ἑμὴν ποῦνται ὅτι ἑπαινεῖ. οἱ
 μὴ μιν ἰρῶν ἀπορτοῦ ἔφε-
 ρον, ὅ δὲ τοῦ μὴ ἰρῶν κα-
 τὰ ἴδιον, αὐτὸς δὲ ἰρ ὅδε
 ἐν μὴ. ὅτι ἰρῶν ποῦνται τὸν
 Ἀπόλλωνα ζῶαντα ἐν Ἀτλαν-
 τῶν ποῦνται δὲ, ἑρμῆα καὶ Εἰ-
 δαδῆα, τὰ μὴ ἰρῶν τῶ
 νηοῦ ὅδε ἰρῶν ποῦνται, ἔγω δὲ
 ποῦνται τὴν κείναι μὴ καὶ, καὶ
 καὶ. ἰρ δὲ καὶ ἄλλα ζῶαντα
 ποῦνται, καὶ ἄλλα, ποῦνται
 τὴν καὶ ἰρῶν. κατὰ ἔγω δὲ,
 τῶν ποῦνται ἄξιον ποῦνται.
 ἰρ

dit: contra autem si quid ap-
 probat, agit in anteriorem
 partem gestantes; perinde
 ac si curtus habenas mode-
 raretur: atque ita illi collis-
 gunt oracula, & neque sa-
 cram rem ullam neque pri-
 vatam absque hoc gerunt.
 Prædicit autem illis & de
 anno & de tempestatibus
 omnibus, & quando am-
 plius futuri non sint. Præ-
 dicit item & de signo illo,
 quando proficisci illud o-
 porteat profectiorem eam
 de qua dixi. Dicam autem
 & aliud, quod me præsen-
 te fecit: Sacerdotes auola-
 lentes ipsum ferebant: ille
 autem illos quidem in terra
 infra reliquit, ipse vero in
 aëre solus ferebatur. Porro
 autem post Apollinem simu-
 lacrum Atlantis est, deinde
 Mercurij, & Lucinae atque
 hæc quidem intra eadem i-
 ta exornata sunt: foris au-
 tem ara quoque posita est
 magna ærea, atque ibi etiam

alia simulacra innumera ærea regum & sacerdotum. Re-
 censebo autem quæ mihi maxime memorari digna videntur.

ἐν ἀεσβῆ ἢ καὶ Σειράμι
 ξόρον ἔστηκε, ἐν δὲ τῇ τὸν
 ὑπὸν ἐπιδακρυόσους. ἀνίστη
 δὲ καὶ ἀνίστη τοιούτῃ ἀνθρώ-
 ποιῶσι, ὅσοι Σειρῶν οἰκίους
 σι, νόμον ἰποίητο, ἰωντῶ
 μῶν, ὅπως θρόνον ἰδεσθῶσθε,
 θρόνον δὲ τῶν ἀνθρώπων, καὶ αὐτῆς
 Ἡρῆς ἀλογίαν καὶ ὄδον ἰ-
 ποίησον. μετὰ δὲ, ὡς οἱ θρόνον
 ἀφείκοντο ὑπὸ τῆ καὶ συμφο-
 ρῆ, καὶ ἀλλοτρίαν, μαρτυρῶν ἰκέ-
 νης ἀπὸ τῶν αὐτῶν, καὶ θνητῶν
 ἰωντῶν ὁμολογῶν, καὶ ἵσται ἄλλο
 κόοισι αὐτῆς ἐκείνων ἰς Ἡρῆ
 πρὸς τῶν. τούτων δὲ ἔτι
 τούτων ἀνίστη, ἵσται ἀπὸ τῶν
 μῶν σι τῶν Ἡρῆ ἰνάσκεισθε
 δακρυόσους, καὶ θρόνον ἔτι ἰων-
 τῶν, ἀπὸ ἰκείνων ὁμολογῶν
 σι. Ἐδορ δὲ καὶ Ἐκείνων αὐ-
 τῶν ἀγαλλῆ, καὶ Ἐκείνων καὶ
 Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος
 καὶ Ἐκείνων, καὶ Ἀχιλλέως.
 Ἐδορ ἢ καὶ Νιρέως ἔστι ἢ Ἀ-
 γλαΐης, καὶ Φιλομήλων, καὶ
 Προγένων, ἔτι γυναικῶν καὶ
 αὐτῶν Τυρῆα ὄρνιθα καὶ ἄλλο
 ἄλλο

Aglaia, & Philomelam, & Progenem, adhuc dum mulie-
 res, & ipsam Tereum in auem iam conuersum. Præterea &
 aliud

Ad sinistram adis, Semira-
 midis signum stat, eadem in
 ipsam dextera demonstran-
 tis. Stat autem talem ob cau-
 sam. Homimibus quicunque
 Syriam incolunt, legem illa
 tulrat, ut se ceu deam cole-
 rent, cæterorum autem deo-
 rum, atque ipsius etiam Ju-
 ronis nullam rationem ha-
 berent. Atque illi tum ita fa-
 ciebant. Postea autem ubi
 deorum indignatione & morsu
 bi renerunt, & clades, da-
 liaq; mala, ab insania desit-
 it, si seque morialem agno-
 uit, ac subditis ierum praece-
 pit ut ad Iunonem conuertere-
 rentur. Ob eam igitur cau-
 sam adhuc tali specie stat,
 indicans aduenientibus Iu-
 nonem colendam esse, seque
 ipsam nõ amplius deam esse,
 sed illam constans. Vidi au-
 tem & Helenæ simulacrum
 ibi, & Hecubæ, & Andro-
 maches, & Parisi, & He-
 ctoris, & Achillis. Vidi ite-
 dem & Nirei formam, filij

ἡρασμα Σαμιράμι, καὶ
 Κομβάου, τὸ κατέλεξα, καὶ
 Σαρδόνιου, κάρτα καθ' ἡν, καὶ
 Ἀλεξάνδρου αὐτῷ ἐκένθη ἔκκ-
 λου. παρὰ δὲ οἱ Σαρδανά-
 παλ, ἔσκει, ἄμνη μορφῆ,
 καὶ ἄμνη σολῆ, ἔρ δὲ τῆ αὐ-
 τῆ ἄφελαι, νέμονται βόσθ μι-
 γάλοι, καὶ ἵπποι, καὶ αἰῶι,
 καὶ ἄρκαῖ, καὶ νέοντο, καὶ
 ἀνθρώπων οὐδ' ἀμαῖ σίνουσαι,
 ἀλλὰ πάντων ἴσοι τί ἔσσι, καὶ
 χαρούμεν. ἴσθ δὲ αὐτῶσι
 ποιοὶ ἀρδιδέχεται, τῶν
 οἱ μὲν τὰ ἱρῆια σφάσσουσι, οἱ δὲ
 σπονδῶ φορέουσι, ἄμνοι δὲ
 πρεφόρα λαλεῖνται, καὶ ἄλ-
 λοι παραδῶμοι. ἐπ' ἱμῶ δὲ,
 πλέοντο καὶ πρηνόσιον ἰσ-
 τῶν θυοῖν ἀπικνύοντο ἰσθῆς
 δὲ αὐτῶσι παρὰ νομῆ,
 καὶ πῆλον ἐπὶ τῆ λεφανῆ ἔ-
 ρουσι. ἀρχιερεὺς δὲ ἄμ, ἰ-
 κῆς ἔτι, ἰπιζίνεται, πορ-
 φυρίω δὲ μῶ, οὐδὲ φορέει,
 καὶ τὰρ ἡνὲν ἀναδ' ἔται. ἔσσι
 δὲ καὶ ἄμνο πῆθ, ἀνθρώ-
 των

aliud Semiramidis simula-
 crum, & Combabi, id de
 quo iam antea dixi, & Sira-
 tonicus, admodum pul-
 chrum, & Alexandri, ipsi
 illi simile. Iuxta autem &
 Sardanapalus stabat, alia
 quaedam forma, aliaq; etiam
 veste exornatus. Intra septa
 autem templi, liberi ac dijs
 consecrati pascabantur bo-
 ves magni, & equi, & aquilæ,
 & ursi, & leones: at-
 que illi homines haudqua-
 quam lædunt, sed omnes &
 sacri sunt, & mansueti. Sas-
 cerdotes autem ipsis multi
 eliguntur, quorum alij qui-
 dem hostias mactant, alij au-
 tem libamenta ferunt, rursus
 alij flammiferi vocan-
 tur, & alij aræ ministri. Mæ-
 autem atate plures etiam
 trecentis ad sacrificia ven-
 titare solebant. Vestis au-
 tem illis tota candida est, &
 pileum in capite gestant.
 Summus autem sacerdos a-
 lius ac novus vnoquoque an-
 no surrogatur, solisque hic &
 purpuream vestem gerit, &
 A tiara aurea redimitur. Est autem & alia multitudo homi-

ano surrogatur, solisque hic & purpuream vestem gerit, &
 A tiara aurea redimitur. Est autem & alia multitudo homi-

παρ' ἑαυτῶν, ἀσχητόν τι καὶ
 εὐαίων καὶ Γαλασίων, καὶ γαυαῶν.
 καὶ ἐπιμαρτυροῦν τι καὶ ἑρρω-
 Βραθεῶν θύοισι καὶ δὲ ἐκείνων
 ἡμίσητος ἐπιτελείεται, ἐς τὴν
 πούλυτον ἀπινύοντα. Διὶ μὲν
 ἔργα καὶ ἡσυχίαν θύοισι, ἔτι ἀ-
 εἰδούτων ὅτι ἀσχετοῦσιν. ἔτι
 ἄν δὲ καὶ Ἡρῆ κατάρχωνται,
 ἀέθλοισι τε καὶ ἀθλοῖσιν, καὶ ἑρ-
 οτάλα ἐπιπροτίθεισιν καὶ μοι
 ζούται πᾶσι θεῶσι δὲ καὶ ἀπὸ
 ἰδίων αὐτῶν. ἔτι δὲ καὶ ἡμῶν
 αὐτοῖσι, οὐ πομπῆς ἐκείνης τοῦ
 ἑρῶ, ἐν τῇ ἰχθυόσιν ἑρῶ πύρον.
 τα πομπῶν, καὶ πομπῶν.
 γίνονται δὲ αὐτῶν ἔτι
 καὶ πομπῶν, οὐδὲ καὶ
 ἐνόματα ἔχουσι, καὶ ἔρχονται
 καλεῖσθαι. ἐπὶ μὲν δὲ, τις
 ἔτι ἐν αὐτοῖσι χρυσοφόρων,
 ἐν τῇ πύρον δὲ πομπῶν χρυ-
 στοφόρων ἀντιθέτων, καὶ μὴ
 ἔτι πομπῶν ἐκείνων αὐτῶν, καὶ
 ἔτι πομπῶν. βῆθ' δὲ τῆς
 ἡμῶν πομπῶν, ἐν δὲ πύρον
 ἰσχυρότων. λέγουσι δὲ ἑρῶ καὶ
 διη-

pforum suspendebatur: atque ego illum septennero vidi &
 habebat opus illud. Alitudo autem lacus magna est, quan-
 quam ego experimentum eius non ceperim. Dicunt autem etiā

ducena

num sacrorum, tibicinum,
 videlicet, & fistulatorum,
 & Gallorum, & praterē
 mulieres furibundae, ac men-
 te ceptae. Sacrificium au-
 tem bis quotidie peragitur,
 ad quod omnes veniunt. Io-
 vi quidem igitur cum silen-
 tio sacrificant, neque can-
 tantes, neque tibia modu-
 lantes. At postquam Iuno.
 ni primitias celebrant, &
 voce modulantur, & tibijs
 canunt, & tintinabula puls-
 fant. Ac de ea re plinius
 mihi dicere nihil potuerunt.

Est autem lacus ibi non ita
 longè à templo, in quo pif-
 ces sacri aluntur, multi ac
 varij. nascuntur autem in
 pforum nonnulli admodum
 magni, atque ij nomina
 quoque habent, & cum
 vocantur, praesid veniunt.

Meis autem temporibus es-
 rat quidam inter ipsos au-
 rum ferens: ceterum in
 pinna opus istud aureum i-

ἀνυχοσίων ὀργυγίων πλοῖον
 ἔμψα κατὰ μέσον δὲ αὐ-
 τῆς βωμὸς λίθος ἀνέστη, δο-
 κούς αὖ ἄνω ἰσίων πλοῖος
 ἢ τὴν μίρον, καὶ τῷ ὕδατι ἐ-
 ποχέσθαι καὶ ποιοὶ ὡς
 νομίζουσι. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ σὺ
 λῶ ἱερὸς μέγας ἀνέστη
 τὸν βωμὸν. ἔσθαι δὲ αὐ-
 καὶ θυόματα ἔχει. ποιοὶ δὲ
 καὶ ἐκάστῃ ἡμέρῃ καθ' ὅ-
 ρον ἐς αὐτὸν νηρόμοιοι, σι-
 φανιφορέοιοι, γίγνεται ἰα-
 τὸθι καὶ πανηγυρεῖς τὴν μέ-
 ρει, καθύστεται δὲ ἐς πλὴν λί-
 μνω καταβάσειν, ὅτι ἐν αὐ-
 τῇσι ἐς πλὴν λίμνω τὰ ἱε-
 ρά πάντα κατέρχεται ἐν τοῖσι ἡ-
 Ἡρη πρῶτη ἀπικνεῖται τὴν ἰχθ-
 ῶν ἱερῶν, μὴ σφίνας ὁ Ζεὺς
 πρῶτος ἰδύται ἢν σφὶ τόδε γέ-
 νηται, λέγουσι ὅτι πάντες ἀπό-
 ληται. καὶ αὐτὰ ὁ ἡγεῖται ὁ
 ψόμοιοι, ἢ δὲ πρόσσῳιδος, μὴ
 ἀπέργει τὴν μίρον, καὶ ποιοὶ
 λιπέριον, ἀρπύρα. μέγι-
 σαι δὲ αὐτοῖσι πανηγυρεῖν,
 τὰ ἐς θαλάσῃ νομίζουται,
 ἀν'

ducentiorum amplius pas-
 sium esse. Ceterum in me-
 dio ipsius ara lapidea stat.
 Putares autem si ex impro-
 uiso videres, & natate ille-
 lam, & in summa aqua ve-
 hi: & multi ita existimant.
 Mihi verò videtur columna
 subesse magna, aramque su-
 stinere. Semper autem fer-
 tis coronata est, & odori-
 bus crematur. Ac multi
 quotidie precandi causa is-
 psam enatantes, coronas
 portant. Fiunt autem ibi-
 dem & conuenius solennes
 maximi, vocanturq; descen-
 sus in lacum, quoniam in hys
 ad lacum deorum simula-
 cra omnia descendunt: ina-
 ter quæ Iuno prima adue-
 nit piscium gratia, ne Iupi-
 ter illos primus aspicat.
 Nam si hoc fiat, ferunt o-
 mnes illos emori. Atqui i-
 deo ille quidem vadit inspe-
 cturus, Iuno autem anterio-
 re loco stans, & prohibet
 ipsum, & precibus obestan-
 do dimittit. Maximi verò eòs

uentus ipsis illi sunt, quod solēni instituto ad mare cōueniunt:

ἀπὸ ἰγὰ τῶν πῶτα ἑαφῆς
 ὄδῳ ἔχω ἔπειτα οὐ γὰρ ἄλλοθεν
 αὐτὸς, οὐδὲ ἑσπερὸν ταύ-
 της τῆς ὀδοποιΐας, τὰ δὲ ἑλ-
 θόντες ποιεῖσι, ἔδωκεν ἡ ἀπὸ
 γῆμασι, ἀγχιον, ἕκαστος ὅς
 ἑλατι σι, ἑμψόν φῶσσι, ἡ-
 ρῶ δὲ τὰ δὲ σισίμαυται, καὶ
 μιν οὐκ αὐτὸ ἡσάμφοι χε-
 ονται, ἀπὸ ἔσι ἀλκτρῶν ἰ-
 ρός, οἷα δὲ ἐπὶ τῆ ἡμιν, ὅς
 ἰπῶ σφῶν δέξεται τὰ ἀγ-
 γία, τὴν τε σφρηγῖδα ὄρη,
 ἡ μιοδὸν ἀρνηθῆ, ἀνδτε
 πηλα τὸν δισμὸν, καὶ τὸν ἰη-
 ρὸν ἀπαύεται, καὶ ποικα
 μνέον ἰκτῆτον τῷ ἔργῳ τῷ
 ἀλκτρῶν ἀγχιοντα. ἔνυ
 θεν δὲ ἐς τὸν νηὸν αὐτὸ ἰνέ-
 κωντῶν, σφρηγῖδα τε, καὶ ὄδ-
 οντῶν, ὅπισσα ἀπνοσῖονσι.
 ἑορτίων δὲ πασίων, τῶν οἰ-
 δα, μνησῖν τῷ ἑαφῆ ἀρ-
 χοντῶν ἐπιτελεῖονσι. καὶ
 μιν οἰ μὲν ὑπερῶν, οἱ δὲ ἡαμ-
 ποδῖα ἡαλέονσι. θυσιῶν
 δὲ ἐν αὐτῇ τοῖσι δὲ ποικου-
 σι δέξεται μνησῖν ἰκτῆτον
 της ἐν τῇ αὐτῇ ἰσῶσι, μνησῖν
 δὲ

res magnas cadentes, intra septum templi collocant: postea
 autem,

sed ego de illis certum ac
 planum aliquid dicere non
 possum: neque enim ipse ed
 veni neque unquam profes-
 sionis istius periculum fe-
 ci. Quae verò redeuntes
 faciunt, vidi, eaq̄ commemo-
 rabo. Vas unusquisque
 aqua repletum portat, idq̄
 cera obsignatur. Nemo au-
 tem suum ipse resolvens es-
 fundit, sed Gallus quidam
 facer est, habitat autem ad
 lacum, qui postquam vasa
 illorum accepit, & sigil-
 lum inspexit, mercede qua-
 que accepta & vinculum
 resolvit, & ceram reposcit.
 Et multa adeò mine ex
 hoc sacro Gallo accumu-
 lantur. Atque hinc in aedem
 ipsi ferentes, postquam li-
 bârunt ac sacrificârunt, re-
 trò domo revertuntur. Pes-
 storum autem omnium quae
 novi, maximum incipiente
 vere peragunt, atque illud
 pyram alij, alij autem facem
 appellât. Sacrificium autem
 in eo tale perficiunt: Arbo-

ἢ ἀγνίστους αἰγὰς τε καὶ οἰκίας,
 ἢ ἀνακλιτῶνα σῶα ἐκ τῶν ἀγ-
 ρίων ἀπαρτίωσι, ἐν δὲ καὶ ὄρε-
 νίθις, καὶ ἔματα, καὶ χρύσεια,
 καὶ ἄργυρεια ποικίματα ἵπ-
 ῶν δὲ ἐν τελευτῇ πάντα ποικί-
 λοντα περικέναντες τὰ ἱερά
 περιτὰ δὲ ὄρετρα, περιτὰ ἐν ἰα-
 σι τὰ δὲ ἀδύτικα πάντα λαύ-
 οντα, ἐς ταύτων πῶ ἑορτῶν
 ποιοὶ ἄνθρωποι ἀπικνύου-
 νται ἐκ τῆς Συρίας καὶ τῶν πέριξ
 χωρίων πασέων, φέρονται τὰ δὲ
 ἑορτῶν ἱερά ἕκαστοι, καὶ τὰ σι-
 μίαι ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τὰ δὲ
 μιμιμυγία, ἐν ῥητοῖσι δὲ ἴ-
 μίρησι, τὸ μὲν πάλιν ὅτι ἐς τὸ
 ἱερὸν ἀγέρονται ἱεῖται δὲ
 ποιοὶ, καὶ τὸς ἐλεῖξα, οἱ ἱεροὶ
 ἄνθρωποι ἱερεῖσι τὰ ὄργια, τὰ
 μνονταί τε τὸς πύχτας, καὶ τοῖ
 σι νόμοισι πῶς ἀμύδους τῶ
 πλοῦται, ποιοὶ δὲ σεραι πῶ
 σῶντες ἱπώνησοι, ποιοὶ δὲ
 τῶν πανα παταγέσοι, ἄλλοι δὲ
 ἀέδδοσι ἐν θεία, καὶ ἱερά ἔσμα-
 τα. τὸ δὲ ἔργον ἐν τὸς ἔνθῃ
 τὸ δὲ

tūo verberantur. Multi autem adstantes ipsi sibi acci-
 nunt, & tympana pulsant, alij autem diuinitus inspira-
 ta sacræque carmina cantant. Atque hoc opus extra ædem

DDD 5 peragitur,

autem adducentes capras
 & oues, aliæque animan-
 tia bruta ex arboribus il-
 lis suspendunt, inter hæc
 autem & volueres, & ve-
 stes, & aurea argenteaque
 opera collocant: ac post-
 quam omnia perfectè ac ri-
 tè composuerunt, deorum
 simulacra circum arbores
 portant, atque exinde py-
 ram accendunt, illa autem
 continuo omnia creman-
 tur. Ad hoc festum multi
 homines adueniunt, cum ex
 Syria, tum ex circumiacen-
 tibus oris omnibus, afferunt-
 que & sua quique deorum
 simulacra, & signa quæ ad
 imitationem illorum singu-
 li facta habent. Diebus au-
 tem hisce solennibus mul-
 titudo quidem ad templum
 congregatur, Galli autem
 frequentes, & ij quos dixi,
 homines sacrati peragunt
 sacrificia, vulneranturque
 cubitis, & in terga à se mu-

τὰ δὲ γίνονται, οὐδὲ ἰσχυροῦ-
 ται ἐς τὸν υἰὸς, οὐλοὶ τὰ δὲ
 ποιοῦσι. ἐν θούροις τῆσι κα-
 μέρισι καὶ Γάμοι γίνονται.
 ἑπὶ αὐτῶν οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ τε,
 καὶ ὄρνια ποιοῦνται, ἐς πολ-
 λὰς ἡδὴ ἡμερῶν ἀπικνεύεται.
 οὐ πολλοὶ οἱ ἐς θέλω ἀπικνεύ-
 ονται, μετὰ δὲ, τὰ δὲ ἐπιηξάρ.
 καταδέξω δὲ καὶ τὰ ποικί-
 σι ὁ νεώτερος, ὅτε τὰ δὲ ἀ-
 ξίατα, εἴφας τὰ ἔμματα,
 μινάκη βόη ἐς μέλος ἔρχεται,
 καὶ ξίφῃ ἀνορεύεται τὰ δὲ
 ποικίλα ἔτα, ἰμοὶ θούρα, εἴφῃ
 τῶν ἔσηκ. λαβῶν δὲ αὐτί-
 κα, ταμνα ἑαυτὸν θία τε
 εἴφῃ τῆς πόλις, καὶ τῆσι χρ-
 σι εἴφῃ, τὰ ἔταμε. ἐς ὅλοῦ
 δὲ διήλω τὰ δὲ ἀπὸ εἴφῃ, ἐκ-
 τούτους ἰδὴ τὰ τε θηδέλω, καὶ
 κόσμον τῶν γυναικῶν λαμ-
 βάνει. τὰ δὲ μὴ ἐν τῆσι τομῆ-
 σι ποιοῦσι, ἀφθονόντων δὲ
 Γάμοι οὐ ὁμοίω ταφῶν τῶν
 οἱ ἄλλοισι θαπνόντων. ἀπὸ
 ἰδὴ ἀφθονῶν Γάμοι, οἱ ἔτα-
 ποί

peragitur, neque ingrediuntur in eadem quicumque ista faciunt. Hisce diebus Galli sunt. Postquam enim ceteri tibijs canunt, sacrificia peragunt, ad multos alios interea furor iste pervenit : multi qui ad spectaculum solummodo venerant, postea eadem fecere. Recensebo autem quae faciunt. Adolescens quicumque forte ad hoc paratus venit, abiectis vestibus magna voce in medium progreditur, atque ensim distringit (haec autem multis annis, ut mihi videtur, per hoc steterunt.) Accepit autem eo continuo seipsum secat, curritque per orbem, et manibus ea quae refecit, portat. In quancunque autem domum haec abijcit, ex ea ornaum muliebrem accipit. Atque haec quidem in castationibus faciunt. Quando autem moriuntur Galli,

haudquaquam eandem cum ceteris sepeliendi rationem habent : sed postquam Gallus quispiam mortuus est, socij sublatum

ποίμνη ἀείρουτον, ἐστὶ τὰ πᾶσα
 εἶσα φέρουσι, θεῶν δὲ αὐτῶν, καὶ
 τὸ φέρουσι, ὡς ἐκείνοι, ὑπὸ
 θεοῖσι βάνουσι, καὶ τὰς πρὸ
 ξαντῶν, ὅτι οὐκ ἀφροσύνησι, φυ-
 λάξαντων δὲ ἐπὶ ἡμερῶν ἀ-
 εθμῶν, ὅτω ἐστὶ τὸ ἱερὸν ἐίρη-
 χονται, πᾶσι δὲ τῶν ἡμερῶν, ἢ ἰστέ-
 θωσι, ἢ ὅσα ποίησι, νόμοι-
 σι δὲ ἐς τὰ ἅπαντα χεῖνται τα-
 ρίσι, ἢ μὴ τῆς αὐτῶν νέ-
 κη ἰδίῃται, ἐκείνῳ τῷ ἡμέ-
 ρῳ ἐστὶ τὸ ἱερὸν οὐκ ἀπύνη-
 ται, καὶ ἐπὶ δὲ καθήκας ἐων-
 τῶν, ἰστέχεται, αὐτῶν δὲ τῶν
 οἰκίων τῶν νέκυσ ἐκασοί, φυ-
 λάξαντων ἀεθμῶν ἡμερῶν
 πρὶν ἵκναι καὶ τὰς καθήκας
 ἐπὶ αὐτοῖσι, ἰστέχονται, πρὶν
 δὲ τὰς ποίησαι, ἢ οὐκ ἐίρη-
 ναι ἔσονται, θεοῖσι δὲ βῆας ἀφ-
 σπᾶσαι καὶ θύνας καὶ αἰῶνας καὶ
 οἰας οἰας ἢ μὲν ἰναχίας νο-
 μίζονται, ὅτι θεοῖσι, ὅτι αὐτῶν
 τὰ ἅπαντα δὲ ἢ σφίσι ἰναχίας
 ἀπὸ ἱερῶν νομίζονται, ὅτι οὐκ
 τὴν αὐτῶν οὐκ ἐίρη, ἀλλὰ
 χεῖναι

sublatum ipsum in suburbas
 naefferunt. Ibi deposito in
 pso, & fereiro quo elatus
 fuit, lapides superne injeci-
 unt: atque hæc postquam fe-
 cerunt, retrò domum abe-
 unt. Observato autem fe-
 ptem dierum numero, ex-
 inde in templum ingrediun-
 tur. Nam si antea ac cis-
 tius ingrediantur, exphas
 faciunt. Legibus autem ad
 hæc videntur talibus: Si quis
 ipsorum cadauer aliquod
 aspexerit, illo die ad tem-
 plum non accedit. Poste-
 ro autem, ubi se ipsum fur-
 gando lustravit, ingreditur.
 Eorum autem qui ex
 familia mortui sunt, unus-
 quisque non nisi post trigin-
 ta dierum numerum, ra-
 solq̄ capite ingreditur. An-
 tea verò quam hoc fece-
 runt, fas illis introire non
 est. Immolant autem boues
 masculosq̄ & feminas, præ-
 terea capras & oves: sues

autem solos pro sceleratis habentes, neque sacrificant, ne-
 que manducant. Alij autem eos non sceleratos, sed sa-
 eros existimant. Præterea ex auibus columba ipsis videtur

ἡλικία ἰσότατον, καὶ ὅτε ψά-
 μων ἄντων δηκαιοῦσι, καὶ ἄν
 ἀεικοντες ἄψονται, ἕνα γὰρ ἐς
 κείλην τὴν ἡμέραν ἀοι. τὸν
 κα δὲ αὐτοῖσι συννομοὶ τὲ
 ἄσι, καὶ ἐς τὰ οἰκία ἰστέ-
 ρονται, καὶ τὰ ποτὰ ἐν γῆ
 νέμονται. διὰ δὲ τῶν πα-
 νουργῶν, τὰ κείνοι ποίει-
 σι ἀνὴρ ἔδ' ἄν ἐς τὴν ἰστέ-
 νω ὄλην πρῶτον ἀπικνέεται,
 λεφαιλὸν μὲ ὅδε καὶ ὄφρας
 ἐξήρατο, μετὰ δὲ, ἰσάθε
 ἔειπ, τὰ μὲ ἅμα λεφαιλὸν τὲ,
 καὶ ἀνοχέεται, τὸ δὲ νολυ
 χαμαὶ θίμψ, ἐπὶ τὰ ἐς
 γόνυ ἔφεταν πόδας δὲ καὶ λε-
 φαιλὸν τὲ λετῶν. ἐπὶ τὴν ἐ-
 ωντὲ λεφαιλὸν ἀναλαμβάνει,
 ἅμα δὲ ἀχόμψ, ἀτρεῖα,
 τὴν μὲ πρὸς θυσίῳ δέ-
 κτωα, μέλα δὲ ἰσαῶδισ ἴπρι
 σχνέεται. τινέθε δὲ ταῦτα,
 τὴν λεφαιλὸν αὐτὸν τὲ εἰφῆσαι,
 ἢ τῶν ἄλλων, ὁπόσοι τὴν αὐ-
 τὴν ὁλοῦ ἀπικνέονται. ἄρας
 δὲ, ἀπ' τῆς ἰωντὲ ὀλοπο-
 ρεία,

caput suum corona induit, eisdemque aliorum omnium qui
 eandem cum ipso viam proficiscuntur: atque ita extol-
 se, ex

res sanctissima esse, & ne
 tangere quidem ipsam fas
 habent. Quod si quando in-
 iurii etiam attingunt, scele-
 rati & execrabiles illo tum
 die habentur. Ob quam rem
 & compascunt ipsis sunt,
 & ad domos ipsorum ve-
 niunt, & plerunque in ter-
 rapascuntur. Porro autem
 & illa dicam quæ ab ijs
 qui ad conuentus solennes ve-
 niunt faciuntur. Vir quis-
 piam quando primum in
 Sacram civitatem abit, ca-
 put ille quidem & super-
 cilia tondere solet, postea
 autem maciata oue, cæte-
 ra quidem in frustra concidit,
 & conuiuat, vellus
 autem humi sternens, su-
 per hoc in genua procum-
 bit: pedes autem & caput
 animantis, suo ipsius capi-
 ti imponit, & simul pre-
 cando postulat, ut præsens
 sacrificium acceptum sit,
 maiusque aliud in posterum
 pollicetur. His ita peractis,

ρία, ὕδασι τε ψυχροῖσι χεῖ-
 ρα, ὡς, δουρῶν τε καὶ πό-
 σι. Ἐνταῦθα, καὶ ἰς ποτα-
 μων χαμοκοιτῆσιν, οὐ γὰρ
 οἱ ἀνῆς ἐπιβῆαι ὄσσοι, πρὶν
 τῶν τε ὀδῶν κινεῖσθαι, καὶ
 ἰς τῶν ἰωνῶν αὐτῆς ἀπι-
 κίδου. ἐν δὲ τῇ ἰβη πόλει
 ἐκδύκται μιν ἀνὴρ ξανο-
 δόξ. Ἐξοιόντα ῥητοὶ ῥῶ
 ἀνὴρ ὅτι ἐκείνης πόλεως ἀ-
 τόθι ξανόδοκοι εἰσὶ, καὶ τό-
 θι παρόθεν οἶνοι δύνονται,
 ἐκδύκονται δὲ ἐκ τῆς Ἀσσυρίων
 οἴου διδασκαλοὶ, ὅτι σέβει
 πάντα πυνθύνονται. θύσει δὲ
 οὐκ ἐν ἀλλῶ τῷ ἱερῷ, ἀλλ' ἐ-
 παρὰ παρασίτου βωμῷ τὸ
 ἱερόν, ἰσπερὶ αὐτῆς ἀ-
 γα λῶν ἰς τὰ οἰκία, ἐκ-
 θῶν δὲ λατ' ἰωντὸν ἕθει τε,
 καὶ ὄχεται. ἔσι δὲ καὶ ἀλλῆς
 θυσιῆς πρόσω τοιούτου. Ἐ-
 φαντες τὰ ἱεῖα λῶα, ἐκ-
 τῶν πεπρωμένων ἀπὸ αἰσῶν, τὰ
 δὲ λατ' ἀχέφτα, πίνον-
 τα θύσκουσι. ἔνιοι δὲ καὶ
 πᾶ-

se, ex terra sua proficiuntur
 viens & frigidis aquis, las-
 uandi causa pariter & por-
 tus & omnino humi quom-
 que dormiens. Neque enim
 fas illi est conscendere les-
 elum, donec iter illud pere-
 gerit, domumq; suam reuer-
 sus iterum fuerit. In Sa-
 era autem ciuitate recipi i-
 psium publicus hospes igno-
 rum. Ceteri enim vniuscuius-
 que ciuitatis hospites ibi
 sunt, & quod ex patria cu-
 iusque venit, id demum apud
 se recipit. Apellantur au-
 tem ab Assyrijs isti docto-
 res, quoniam ipsis omnia ex-
 ponunt & enarrant. Sacri-
 ficant autem non in ipso
 templo, sed postquam addu-
 xit ad altare hostiam, libas-
 tione insuper facta, rursus
 eandem domum ducit: de-
 inde verò ubi redijt, secum i-
 pse domi sacrificat, & preca-
 tur. Est autem & alius quis-
 dam sacrificandi ritus talis:

Postquàm animalia immola-
 tioni destinata coronârunt, ex vestibulis templi ea demittunt:
 illa verò precipitata, ex causa moriuntur. Quidam autem &
 pueros

πᾶδας εὐνῶν ἐν τῷ ὄφρῳ ἀ-
 πᾶσι, ἢ ὁμοίως τοῖς κτελε-
 σι, ἀπ' ἐς ἀπὸ τοῦ ἐνδὲ μῦθοι,
 χαρὶ κατὰ γοῖσι, ἕκαστ' αὐ-
 τοῖσι ἐπικροτούντων, ἕξ-
 γουσι, ὅτι οὐ πᾶδες, ἀπὸ
 βόσθ' ἀσπί. οἰσύνται δὲ πωλυτῶν,
 οἱ μὲν ἐς καρπὸς, οἱ δὲ ἐς αὐ-
 χήνας· καὶ ἀπ' τῶν δὲ, ἀπαν-
 τῶν Ἀσσυρίοι σιγματηφο-
 ρεῖσι. ποιεῖσι δὲ καὶ ἀπὸ μέ-
 νοισι Βαβυλῶν Τροισήνοισι
 ὁμοροφούντων. καὶ γὰρ καὶ
 τὰ κένου ποιεῖσι καὶ τοῖ-
 σι ἰνδίοισι νόμον ἰσὸν ἔχοντα,
 μὴ μὲν ἀπὸ τοῦ γαμοῦ ἰσῆσαι,
 πρὶν ἰπποδῶμα λάμας κέραι-
 σθαι, καὶ ὅθεν ποιεῖσι. τῶν
 ἡ ἐν τῇ ἰσῆ σὸν γίνονται. οἱ
 δὲ ὑλῶν τῶν ὕψων ἀπάρ-
 χοντα, τοῖσι δὲ ὑποῖσι πλου-
 μος ἰσῆς ἐκ γυναικῶν ἀπᾶσι, τὸς
 ἰσῆδ' ἐν τῷ ἰσῆ ὄφρῳ, τὰ
 μουσι τε, καὶ ἐς ἀγρία κατα-
 θήσασιν, οἱ μὲν ἀργυρεῖα, πο-
 νοὶ δὲ χρυσεῖα ἐν τῷ ὑψῷ πρὸς

σηλό=

tem capillos sacros à natiuitate vsque consecratos demit-
 tunt : quos postquam in templo sunt, refecant, & in vasa de-
 positos, alij quidem argentea, multi verò etiam aurea, in adē

affigunt.

ἀπὸ τοῦ ἐνδὲ μῦθοι,
 χαρὶ κατὰ γοῖσι,
 ἕκαστ' αὐτοῖσι
 ἐπικροτούντων,
 ἕξγουσι, ὅτι οὐ
 πᾶδες, ἀπὸ βόσθ'
 ἀσπί. οἰσύνται
 δὲ πωλυτῶν, οἱ
 μὲν ἐς καρπὸς,
 οἱ δὲ ἐς αὐχήνας·
 καὶ ἀπ' τῶν δὲ,
 ἀπαντῶν Ἀσσυ-
 ρίοι σιγματηφο-
 ρεῖσι. ποιεῖσι δὲ
 καὶ ἀπὸ μένοισι
 Βαβυλῶν Τροισή-
 νοισι ὁμοροφούν-
 των. καὶ γὰρ καὶ
 τὰ κένου ποιεῖσι
 καὶ τοῖσι ἰνδίοι-
 σι νόμον ἰσὸν ἔχον-
 τα, μὴ μὲν ἀπὸ τοῦ
 γαμοῦ ἰσῆσαι,
 πρὶν ἰπποδῶμα
 λάμας κέραισθαι,
 καὶ ὅθεν ποιεῖσι.
 τῶν ἡ ἐν τῇ ἰσῆ
 σὸν γίνονται. οἱ
 δὲ ὑλῶν τῶν ὕψων
 ἀπᾶσι, τὸς ἰσῆδ'
 ἐν τῷ ἰσῆ ὄφρῳ,
 τὰ μουσι τε, καὶ
 ἐς ἀγρία καταθή-
 σασιν, οἱ μὲν ἀρ-
 γυρεῖα, πονοὶ δὲ
 χρυσεῖα ἐν τῷ
 ὑψῷ πρὸς

GILBE

AN

Est in Syria

regio quondam

quae dicitur, quae in

est eorum regni

libro de Syria

describitur, quae dicitur

esse à Vocatur

quae dicitur. Plura

in huiusmodi Aegypti

prophetae non clare

describitur, quae dicitur

esse eorum, et in

est in Syria dicitur

esse in Syria dicitur

ὄνδ' ἔντος, ἀνίας, ἰωίρας
 ψαυτῶν ἕκαστοι τὰ ἐνόματα.
 ὅδε δὲ καὶ ἐν ἑτὶ μὲν ἔδρ
 ἰατρίαι, καὶ ἐτὶ μὲν ἰπτῶ
 ἱρῶ καὶ ὁ πλόκαμ' ἔ, καὶ ἰῶ
 νομα.

offigunt, atque abeunt, in-
 scripto cuiuscuiusque nomi-
 ne. Atque hoc ego quoque
 cum iuuenis adhuc essem, fe-
 ci, & in tēplo meus capillus
 adhuc meusq; nomen restat.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

α Est in Syria.] Lucianus hic de dea Syria varias re-
 censet opiniones, siu illa Astartis, seu Astari, seu quacumque
 alia illa fuerit, quae in Hierapoli urbe colebatur. Addit & sa-
 cra, & eorum ritus, quae ridenda potius quam referenda erant,
 Cicero libro de Natura Deor. 3. Quarta Venus Syria Cyroque
 concepta, quae Astarte vocatur, quam Adomidi nupsisse prodi-
 tum est. β Vocatur autem sacra.] Et est quoque sacra Lu-
 nonis Assyria. Plutarch. in Crasso vocat Hierapolim. γ Pri-
 mi hominum Aegyptij.] Aegyptij olim & doctrina, & in-
 genio plurimum claruerunt, neque temere ex tota Graecia viri
 summi doctrinae nomine ad eos transmearunt. In caepe numinis
 loco coluerunt, ut in Ioue Tragædo scribitur à nostro Luciano.
 Caepae Pelusis deus est, inquit. δ Astarte.] Lucianus hic ma-
 nifestè in re admodum obscura de cepius est, ut prius animaduer-
 sit Francis Floridus in successibus suis lectionibus, Astartem deæ
 eandem existimans esse, quae Luna dicitur: cum Astarte non
 Luna sit, sed Venus potius. Id probat testimonij sacrae Scriptu-
 ra, Plauti & Suida. ε Europæ illud est.] Theocritus Euro-
 pa, tauro vesta virginis & ceteris eleganter describit, cuius descri-
 ptionis hæc est sententia: Europa cum tauro insideret, altera
 quidem manu eius cornua, ne decideret, apprehendebat; altera ve-
 ro sustinebat vestes ex aqua, idq; quousq; marina assurgebat
 vnda sic ut ea semper ora vestis (id enim valet apud Theocritum
 ἄν) allueret, itaq; heret, ut nec vestis humectaretur, & virgo in-
 terim pudori confunderet suo. ζ Adonidè.] Adonidè formosum
 pastorem, filium Cinyrae regis ex Myrrha sua inierempti fa-
 tulae ferunt, apri dente inuidia Maris immissi. vnde & Venus
 suam semper est abominata. Huius Ovid. li. 10. Metam. late me-
 minit, & Virg. in Gallo:

— formo-

—formosus oues ad flumina pauit Adonis—
 Sed sacra & ritus illius Lucianus copiose hic videt. v. Lamentantur.] Adonidem quotannis lugeri etiam sacra Hebræorum testis est historia, quo in loco multa Hieronymus. Nec minus Macrobius in primo Saturnalium. & Capita derondent.] Apud Aegyptios gentem præ cæteris nationibus superstitioni altissime immersam, à mortuo Api boue. nemo non comam radebat, si vel puniceos Nisi concinnos (vt Luciani verbis libro de Sacrificijs vsq; illa superasset. itaque alium quasiurui qui in extincti locum sufficeretur, velut publico luctu præpediti capita radebant, testante Plinio, libro octauo Naturalis historie. Idem faciebant & Byblij in sacris Adonidis, vt hic docet Lucianus. Nos eadem serè annotauimus in lib. de Sacrificijs. i. Osiris Aegyptium.] Osiris quidem ab aliquibus traditur Iouis filius ex Niobe Phoronei filia. Eius inuentum codauer quum Tiphon (vt referi Plutarch.) in partes xliij. diuisum discississet. Isis perquirendo singulas reperit, præter pudenda, quæ in sturium proiecta mox à Phago & oxyryncho piscibus deuorata fuerant, illus igitur loco ad eius similitudinem factum rōv φα. Ad. consecrauit, cui etiam nunc diem festum Aegyptij celebrant. Hac ille. Hoc autem Phalo (aut potius Phallo) percui saluos in sacris illis execrandis Aegyptios probabile est. x. Habet autem sermo ille hoc pacto.] Hic narratur Diluuij historia ex Scriptura sumpta, quam maxime qui Christi tempora sequuti sunt, legebant, vt ex Galeno lib. 3. de Differentijs pulsuum (quemadmodum & alibi) qui Mosi meminit. Ex Iuuenale & Horatio etiam liquet. Cum Luciano nostro Diluuij historiam narrant etiam Gentium scriptores, Plutarchus lib. de Industria animalium. Didymus Homeri interpres in expositione voc cabuli ναοι in Homeri lib. 1. & Apollodorus lib. 1. bibliotheca suæ de dijs Gentium. Ex hoc Luciani locus manifestum est, per Diluuium Deucalionis intelligi non (vt quidam volunt) inundationem illam, qua olim Græcia & Italia vastata, atq; Atlanta insula absorpta est, sed diluuii vniuersale quod fuit Nohe temporibus. In Sacris literis similia traduntur de animalibus à Noa, in arcam receptis, & de columba ab eodem emissa, quæ iudicium recedentis diluuij attulit. λ Semiramidem Babyloniam.]

byloniam.] quæ Babylonem muris latericij cinxit: cuius hori illi pensiles tantam admirationem habuerunt, & quibus Rheæ coleretur.] Rheæ sacra magno tympanorum tibiarumq; cantu fiebant. v. Attico.] atq; Aryn terria declinatione. Apud Suidam ætius Hic ætios, vnde hic gignendi casti ætios. Apud Plutarcho. de Numa: Phryge de Aste. & Phallos.] Phallus erat effigies ulscani membri virilis, à quo & Exphalla, celebritas & pompa, quæ Dionysio agebatur ex Phallus, dicta est, teste Hesychio, quæ & Φαλλοζωγία, vt Phormutus & Theodoretus aiunt, dicebatur. i. dies & serua Priapo dicatur: vnde & Phallouitryboli nuncupati, ex vitro priapi, quamuis & ex alia materia fierent: ex ebore, auro, & (si dijs placeat) ex serico, & panno lineo, quibus mulieres papilionis & menachæ nunc etiam vtuntur ad explendam Veneris pruriginem. Lucianus hic Phallos pro foribus deæ Syriæ fuisse scribit, quos ait posteros ab ipso Dionysio noueræ Iunoni. o Neurospalta.] i. Neruis mouentia. quo nomine & imaginacula vocantur apud Græcos, qui fiduculis tractæ vel saltant, vel aïos motus referunt. π. Medicus autem.] Erasistrati medici mira prudentia, qui æqualis & socius studiorū fuit Nicæ medici Milesi, & cū quo toties depugnauit Galenus, & Pariter cum vino ingrediente.] Vinum audaces in dicendo facit. σ. De Gallis.] Gallos sacerdotis Cybeles intelligit, sic dictos à Gallo flumio, vt docet Ouid. 4. Pastor. his verbis:

Cum igitur Gallos qui se excidere vocamus,
Cur tantum à Phrygia gallica distet humus,
Inter ait viridem Cybelem altasq; celenas,
Annis & infana nomine Gallus aqua.
Qui bibit inde furit, procul hinc discedite, queis est
Cura bonæ mentis, qui bibit inde furit.

De quibus vide Plin. lib. 11. ca. 49. & lib. 35. cap. 12. & Lucret. li. 2. Augustinum lib. 7. de Ciuitate Dei. τ. Aedes ad solē orientem.] Idem Lucianus etiam templa condi ad Solem orientē veteres consensisse alibi asserit. Hinc Vitruuius lib. 4. de sacrariis ædium positione idē scribit. Porphyrius philosophus templorū ingressus orientem spectare debere statuit. v. In penetræle solis sacerdotibus.] Sciendum est veteres Gentiles in septis suis ha-

buisse loca, quæ ἀδύτα. i. inaccessibilia vocabant. & Barba-
ti Apollinis.] Apollinem, qui idem est & Sol, barbatum cole-
bant Hieropolitani, auctore Fulgentio Mythologo. Syrios quo-
que Apollinis Ἰσχυρίω, id est, barbati simulachrum coluisse
annotat Lucianus: quoniam alij veteres & νεώτεροι coluerunt,
cui primum lanuginis flos erumpere inciperet, qualem & Calli-
machus facit:

— οὐ ποτε Φοίβος

Ὀρέειας ἐδ' ὄσων ἐπιχνοῖτο ἤδη παρθένος.

Nec vellet lanugo genas tibi Phœbe tenellas.

κ Vrsi mansueti.] *Marialis lib. 1:*

Quod freno Lybici domantur vrsi, &c.

↓ Vestis tota candida.] *Veteres dijs sacrificaturi alijs ve-*
stibus atq; puris ornabantur. Quinetiam sacerdos pura veste
& candida pterung; textili, nec maioris operis quam industria
utabatur. Quod significat Cic. 2. de Legibus, cum ait: Color al-
bis præcipue Deo charus est, eum in cæceris, tum maxime tex-
tili. & Ouid. 3. Fast. Numam Pompilium Ancilia Martis ex-
pectantem & ideo dijs vesta facientem, sic describit:

Constitit, atq; caput niveo velatus amictu,

Tam bene dijs notus, sustulit ille manus.

Idem 3. *Amorum, sic Iunonis sacerdotes eiusdem sacra humeris*
gestantes describit:

More patrum sanctæ velatæ vestibus albis

Tradita supposito vertice sacra ferunt.

Hinc albati dicuntur pura & religiosa veste induti, qua sacra
facturi utantur. auni, Festus, Seruius, Caper, & Higin. in il-
lud Virg. Velati lino & verbera tempora vincti

ω *Purpuream vestem gerit.] καὶ οὐα ἀλξεν ἢ gestamen e-*

ras regionum, ut est apud Plutarchum in Antonio, & Athenæum.

Item Pontificum. Nunc est Cardinalium. A Tiara aurea.]

Tiara olim erat Persarum & Medorum & Pontificum. Hodie

etiam Papæ Romani est. B Notis compunguntur.] i. in-

uvuntur sigmatis. Γ Τροζενij.] Τροζενij populi à Τροζενά

regione minoris Asia. Est & Τροζεν Peloponnesi oppidum in

quo Πιθheus regnavit, ut attestatur in Phædra epistola Ovidi.

Hic tecum Τροζενά colam, Pytheia regna.

Idem

Idem lib. Metamorph. 15:

Pitheiam profugo cursu Troezena petebam.

Apud Troezenios lege vetabantur puella nobiles & adolescentes connubio iungi, priusquam caesariem totondissent. Assyrijs etiam observatum hic commemorat Lucianus.

KYNIKΟΣ.

CYNICVS.

Thoma Moro interprete.

ARGVMENTVM.

Disputatio est Luciani ac Cynici, qua alter Cynicam vitam vt sordidam atq; ferinam, & à natura hominis abhorrentem reprehendit, alter vt frugalem & modestam, & virtuti maximè conuenientem defendit. Luciam argumenta sumuntur à modo & descriptione vitæ victusq; Cynicorum, quòd illi vt mendici incedant: vt canes, quibusuis reiectamenti victitent: & vt feræ, nullas cetas sedes, nulla certa habitacula teneant: deinde & contra naturam faciant, quæ ob id omnia creârit, vt illis ad corporum alimenta, defensionem, & voluptatem quoq; vtamur: quæ cum illi contemnant ac negligant, ipsam naturam ac Deum negligere atq; contemnere videri. Contrà autem Cynicus à finitione opulentia & inopia ostendit, se neque mendicum esse, neque quicquam sibi deesse. Deinde quod alter de natura & rebus omnibus ad usum nostrum creatis affert, id similitudine quadam diluit. Et primò, quod ad victum atinet, ostendit, vt in conuiuio lauto non omnia ab omnibus arripiri & vorari, sic neque in rebus creatis omnia ab omnibus vsurpari conuenire: alia ægrotantibus & inualidis, alia valentibus & robustis magis accommodata esse. Atq; eo loco in diuitias vt quæ magna molestia multisq; periculis pariütur, deinde & ipsæ vicissim multorū malorū causæ sint, inuehitur. Et quod alter de Cynicis vsurparat, hoc in diuites ipse retorquet, videlicet quòd contrà quam à natura omnia creata ac facta sint, ipsi illis vtantur. Deniq; vitam suam deorum etiam exemplo atq; auctoritate comprobat. Deinde verò, quod ad habitum & cultum